

ဓမ္မအသိဖြင့် အကျိုးရှိရှိနေမည်

အမှတ်စဉ်(၉၄)

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လောကဝိဇယလမ်းစဉ်

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
အရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ (Ph.D)

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လောကဝိဇယ လမ်းစဉ် အပိုင်း (၁)

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၅၆-ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၃-ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ် လဆန်း (၁၁) ရက်၊ ၂၀၁၂-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၆) ရက်၊ စင်္ကာပူနိုင်ငံ Ariner Country Club ခန်းမ၌ ဆင်ယင်ကျင်းပပြုလုပ် အပ်သည့် ဓမ္မ Download မိသားစု၏ ဓမ္မသဘင်အခမ်းအနားဝယ် ဟောကြားအပ်သော "မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လောကဝိဇယလမ်းစဉ်၊ အပိုင်း (၁)" အကြောင်းတရားဒေသနာ တော်။

လူတိုင်းလူတိုင်းဟာ အောင်မြင်တဲ့ ဘဝကို လိုချင်ကြတယ်။ လောကတစ်ခွင် အောင်မြင်ဖို့ အတွက် ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားက တိတိကျကျ ဟောဖော်ပြထားတယ်။ မြတ်စွာ ဘုရားရဲ့ အဆုံးအမကို ယုံကြည်အားကိုး မြတ်နိုးကြတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တွေဟာ မြတ်စွာ ဘုရားရဲ့ လမ်းညွှန်ချက်အတိုင်း ဘုရားပြတဲ့ လမ်းကြောင်းပေါ်ကို လျှောက်လှမ်းခြင်းဖြင့် လောက မှာ အောင်မြင်မှုတွေကို ရကြမှာ ဖြစ်တယ်။ လောကမှာ အောင်မြင်မှုရအောင် ဘာတွေရှောင်သင့် တယ်၊ ဘာတွေဆောင်သင့်တယ်ဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားက အတိအကျ ဆုံးမထားတယ်။ သာသနာ ဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အဆုံးအမကို ခေါ်တာ။ ဗုဒ္ဓမြတ်

စွာဟာ အရာရာကို တန်ခိုးနဲ့ ဖန်ဆင်း ပေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး မဟုတ်ဘူး ။ အမှန်သိအောင် လမ်းညွှန်ပြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသာ ဖြစ်တယ်။ အစွမ်း သတ္တိ တန်ခိုးဆိုသည် မှာ မရှိတာတော့ မဟုတ်ဘူး ၊ ရှိတယ်။ သို့သော် တန်ခိုး နဲ့ လုပ်လို့ မဖြစ်နိုင်တဲ့ အရာတွေ အများကြီး ရှိတယ်ပေါ့။ တန်ခိုးဆိုတာ ဟာ စွမ်းရည်သတ္တိ တစ်မျိုးကိုခေါ်တာ ဖြစ်တယ် ပေါ့။ ဆုံးမဩဝါဒပေး တာလည်း ပဲ တန်ခိုးတစ်မျိုးပဲ။ တန်ခိုး (၃) မျိုးရှိတယ်ဆိုတာ ပရိသတ် တို့ မှတ်သားနားလည်ကြဖို့ ပေါ့။

"ဣန္ဒြိယပဋိဟာရိယ" လို့ ခေါ်တဲ့ တန်ခိုးမျိုးက တစ်မျိုး။ အဲဒီ "ဣန္ဒြိယပဋိဟာရိယ" ဆိုတာ မိမိလိုချင်တဲ့ အရာကို ဖန်ဆင်းနိုင်တဲ့ အရာကို ခေါ်တာဖြစ်တယ်။ မြေလျှိုးတယ်။ မိုးပျံတယ်။ အမျိုးမျိုးရုပ်ပွားတွေ ဖန်ဆင်းပြတယ်။ ရုတ်ချည်းပေါ်လာအောင် လုပ်နိုင်တယ်။ ရုတ်ချည်း ပျောက် ကွယ်သွားအောင် လုပ်နိုင်တယ်။ ဒီလို ဖန်ဆင်းတဲ့ တန်ခိုးမျိုးကို "ဣန္ဒြိယပဋိဟာရိယ" လို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီ "ဣန္ဒြိယပဋိဟာရိယ" ဆိုတာ သမာဓိကျင့်စဉ်တစ်ခုကို ကျင့်ပြီး အဘိညာဉ်စွမ်းအားနဲ့ စနစ် တကျ (System atically) ဆောင်ရွက်ရင် ဖြစ်လာနိုင်တယ်။ ဆိုပါစို့၊ ကောင်းကင်ပေါ်မှာ လမ်းလျှောက် ပြီး သွားချင်တာလား၊ သို့မဟုတ် ကောင်းကင်ပေါ်မှာ လွင့်ပျံပြီးတော့ သွားချင်တာလား သို့မဟုတ် ရုတ်တရက် ဒီနေရာမှာ ပျောက်ကွယ်ပြီး ဟိုနေရာမှာ ပေါ်ချင်တာလား ဆိုတဲ့ ပုံစံအမျိုးမျိုး ပြတဲ့ အခါ မှာ ကောင်းကင်ပေါ်မှာ လမ်းလျှောက်တဲ့ အနေနဲ့ သွားချင်တယ်ဆိုရင် တန်ခိုးရှင်ဟာ လမ်းကြောင်းကို အရင်ဖန်ဆင်းရတယ်။ ဖန်ဆင်းပြီး တော့မှ အဲဒီလမ်းကြောင်းပေါ်ကို လျှောက် တာ။ ဒါစနစ်တကျ လုပ်တဲ့ နည်း၊ ဒီအတိုင်း ကောင်းကင် လေဟာပြင်ကြီးထဲမှာ လမ်းလျှောက်လို့ မရ ဘူး။ ရေပြင်ပေါ် လမ်းလျှောက်ချင်တယ်ဆိုလို့ ရှိရင်လည်း ရေပြင်ကြီးကို လမ်းကဲ့သို့ မာအောင် ဖန်ဆင်း ရတယ်။ တန်ခိုးရှင်အဖို့

မ္ရာ လမ်းဖြစ်သွားပြီး ပတ်ဝန်းကျင်က ကြည့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ ရေပြင် ပဲ။ ရေပြင်ပေါ်လမ်းလျှောက်နေတယ်လို့ ဒီလိုပဲ မြင်ကြရတယ်။ တန်ခိုးအစွမ်းဆိုတာ စနစ်တကျ Systematically လုပ်ရတယ်လို့ ဒီလိုပြောတာ။

ကေဘင်းက င်မ္ရာ လွင့်ပျံပြီးတော့ သွားချင်တယ်ဆိုလို့ ရှိရင် လမ်းကြောင်း မဖန်ဆင်းဘဲနဲ့ လွင့်ပျံတဲ့ အနေအထားမျိုးကို ပြတာ၊ အကယ်၍ စိတ်သွားသလို သွားချင်တယ်ဆိုလို့ ရှိရင် ဒီနေရာ မှာ ပျောက်ပြီးတော့ နောက်တစ်နေရာမှာ ဘွားကနဲ ပေါ်သွားတာလည်း ဖန်ဆင်းလို့ ရတယ်ပေါ့။ မြေလျှိုးတယ်ဆိုတာကို ဖန်ဆင်းချင်တယ်ဆိုလို့ ရှိရင် မြေကြီးဆိုတာ ဒီအတိုင်း လျှိုးလို့ ရတာမှ မဟုတ်တာ။ တန်ခိုးရှင်က ဘာလုပ်ရလဲလို့ ဆိုရင် မြေကြီးကို hollow ဖြစ်အောင် အခေါင်းကြီး ဖြစ်အောင် အရင်ဖန်ဆင်းရတယ်။ သူ့အဖို့ မှာ လိုက်ဂူကြီးလို တွင်းကြီးလို ဖြစ်သွားပြီဆိုတော့မှ အဲဒီ တွင်းကြီးထဲကို ဆင်းသွားတာ။ ဘေးကလူက တော့ မြေလျှိုးသွားတယ်လို့ ပဲ ဒီလိုမြင်တယ်ပေါ့။ ဒါက တန်ခိုးရှင်တွေ လုပ်တဲ့ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းပါပဲ။ အဲဒီ တန်ခိုးမျိုးကို "ဣန္ဒြိယဗိမာန်" လို့ ခေါ်တယ်။ ဒါက သမထကျင့်စဉ်နဲ့ စိတ်စွမ်းအားကို အသုံးပြုပြီးလုပ်တဲ့ တန်ခိုး။ သမာဓိ စွမ်းအား ကို အသုံးချတဲ့ တန်ခိုးလို့ ခေါ်တယ်။

သမထကျင့်စဉ် အောင်မြင်ပေါက်ရောက်သွားလို့ ရှိရင် ဒီတန်ခိုးမျိုးက ဖန်ဆင်းလို့ ရတယ် လေ။ မြတ်စွာဘုရားက ဒီတန်ခိုးမျိုးကို နေရာတကာ ပြဖို့ ၊ အသုံးချဖို့ ရဟန်းတွေကို ခွင့်မပေးဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ တုန်းဆိုလို့ ရှိရင် လောကီအတတ်ပညာတွေက ခပ်ဆင်ဆင်လေးတွေရှိလို့ ၊ ရပ်ရှင်ကြည့်ဖူး ကြပါလိမ့်မယ်။ Great Wall တံတိုင်းကြီးကို ဖောက်ပြီးတော့ ဟိုဘက်ထွက်ပြတယ်ဆိုတာ ရှိတယ် လေ။ ဒီတော့ အဲဒါမျိုးတွေနဲ့ ရောထွေးကုန်မှာ စိုးလို့ မြတ်စွာဘုရားက ဒီတန်ခိုးမျိုးကို မပြဖို့ ရဟန်း

တွေကို ဆုံးမတယ်။ တကယ်လိုအပ်တဲ့ အခါမှ သာ မြတ်စွာဘုရားက တန်ခိုးကို အသုံးပြုတယ်။ အဲဒီ တော့ နေရာတကာ တန်ခိုးနဲ့ ဖန်ဆင်းတာ မဟုတ်ဘူး ။

နောက်တစ်ခုက ဘာတုန်းဆိုရင် "အာဒေသနာပါဠိဟာရိယ" တဲ့ ။ အာဒေသနာ ပါဠိဟာရိယ ဆိုတာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကို အတတ်ဟောတာနော်။ "မင်းဘာတွေ တွေးနေတယ်။ လမ်းမှာ ဘာတွေကြုံလာတယ် မဟုတ်လား။ မင်း ဘာအတွက်လာတာ မဟုတ်လား" လို့ သူတစ်ပါးရဲ့ စိတ်ကို ညွှန်းဆိုနိုင်တဲ့ တန်ခိုးမျိုးလို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီ တန်ခိုးမျိုးက တော့ ခုနက သမာဓိကျင့်စဉ်နဲ့ အဘိညာဉ်ရသည် ထိအောင် ကျင့်ပြီး အာရုံပြုလိုက်တဲ့ အခါမှာ တစ်ဖက်သားရဲ့ သာမန်လူတွေ မကြားနိုင်တဲ့ တိုးတိုးလေး ပြောတဲ့ စကားမျိုး၊ သို့မဟုတ် စိတ်ကူးရဲ့ လှုပ်ရှားမှု လေလှိုင်းလေးတွေကို စုပြီး လူတစ်ဖက်သားရဲ့ စိတ်ကို ဖတ်နိုင်တယ်ပေါ့နော်။ reading other's mind လူတွေရဲ့ စိတ်ကို ဖတ်တာ။ အဲဒါကို "အာဒေသနာပါဠိဟာရိယ" လို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီတန်ခိုးမျိုးကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းတော်တွေကို အသုံးပြုဖို့ ခွင့်မပြုဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ ခွင့်မပြုလဲလို့ ဆိုရင် လောကီ ပညာ ရပ်တွေက ခပ်ဆင်ဆင် တူတာလေးတွေ ရှိတယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့ ဒါတွေနဲ့ ရောသွားလို့ ရှိရင် ကျင့်စဉ်တစ်ခုဟာ သေးသိမ်သွားနိုင်တယ်ပေါ့။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ဒါကိုလည်း ခွင့်မပြုဘူး။

ဟော နောက်ဆုံးတစ်ခုက ဘာလဲဆိုရင် "အနုသာသနီပါဠိဟာရိယ" တဲ့ ။ "ဘယ်လို နေရ မယ်၊ ဘယ်လိုထိုင်ရမယ်၊ ဘာလုပ်သင့်တယ်၊ ဘာမလုပ်သင့်ဘူး၊ ဘယ်လိုစကားမျိုးကို ပြောရ တယ်၊ ဘယ်စကားမျိုးကို မပြောရဘူး" လို့ နေပုံ၊ ထိုင်ပုံ၊ သွားပုံ၊ လာပုံနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ လမ်း

ညွှန် ဆုံးမတာကိုလည်း တန်ခိုးလို့ ခေါ်တယ်။ လူတွေက ဒါကိုတော့ တန်ခိုးလို့ မထင်ကြဘူး။ ဒီ အနုသာသနီ ပါဠိဟာရိယ ဆိုတဲ့ ဒီတန်ခိုးကမှ ပိုပြီးတော့ အစွမ်းထက်တာလေ။

ရှင်သာရိပုတ္တရာကို သောတာပန်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးတာ ဒီတန်ခိုးပဲ ။ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ် မြတ်တို့ သောတာပန်ဖြစ်အောင်၊ ရဟန္တာဖြစ်အောင် လုပ်ပေးတာ ဒီတန်ခိုးပဲ။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တပည့် သာဝကတွေ အားလုံး ကျွတ်တန်းဝင်သွားအောင် လုပ်တာ ဒီတန်ခိုးပဲတဲ့ ။

ဒါကြောင့်မို့ ဆုံးမသွန်သင်မှုရဲ့ စွမ်းအားဟာ အင်မတန်မှ ကြီးမားတယ်တဲ့ ၊ အဲဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အဆုံးအမဆိုတာ ဒီ "အနုသာသနီ ပါဠိဟာရိယ" ပဲ။ တရားဓမ္မကို နားလည်လို့ သဘောပေါက်ပြီးတော့ ဒီ တရားအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်မှုဟာ ထူးထူးဆန်းဆန်း အံ့ဩဖွယ်တွေကို လုပ်ပြတာနဲ့ မတူဘူး၊ သူက အံ့ဩဖွယ်တွေကို လုပ်ပြပြီးတော့ စည်းရုံး တာဟာ အောင်မြင်မှု ရှိချင်ရှိမယ်၊ မရှိချင် မရှိဘူး။ သို့သော် သေချာပေါက် အောင်မြင်နိုင်တာ ကတော့ အဆုံးအမ တရားပဲဖြစ်တယ်တဲ့ ။

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အဆုံးအမကို နာခံဖို့ အတွက် "ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ" "မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာလို့ အသိအမှတ်ပြုပါတယ်" ဆိုတာ ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမတွေအတိုင်း လိုက်နာမယ်၊ ဘဝ ခရီးလျှောက်တဲ့ အခါမှာ ဘုရားအဆုံးအမအတိုင်း လိုက်နာမယ်လို့ ဆိုတဲ့ ဝန်ခံကတိပြုထားတာ၊ ဒီအဓိပ္ပာယ်ကို ဆိုလိုတယ်ပေါ့နော်။

အဲဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက ဆုံးမဩဝါဒပေးပြီးဆိုရင် ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတာ လဲ။ ဘယ်လောက်ထိ လုပ်ပေးတာလဲ။ တချို့က ပြောကြတယ်။ ဂေါတမဗုဒ္ဓက မကယ်တင်ဘူးတဲ့ ၊ ကယ်တင်တဲ့ ဘုရား

ကို ကိုးကွယ်တာ ကောင်းတယ်လို့ ပြောကြတာ ရှိတယ်ပေါ့နော်။ အဲဒီ တော့ ကယ်တင်တယ်ဆိုတဲ့ ဘုရားက ဘယ်နှစ်ယောက် ကယ်တင်သွား တာများ လက်တွေ့သိနိုင်တုန်း။ ဒီမေးခွန်းကိုပဲ မေးဖို့ လိုတာပေါ့နော်။ အဲ ကောင်းပြီ၊ ကောင်းကင်ဘုံက ထာဝရဘုရားကို မကိုးကွယ် တဲ့ ၊ ဖန် ဆင်းရှင်ရှိတယ်လို့ အသိအမှတ်မပြုတဲ့ လူတွေကို Atheist လို့ ခေါ်တယ် ။ Athist က God ကို အသိအမှတ်မပြုတာ။ God နဲ့ God ဆိုတဲ့ ထာဝရ ဘုရားက ဖန်ဆင်းတယ်ဆိုတာကို အသိ အမှတ်ပြုရင် theist ။ အဲဒီလို အသိအမှတ်ပြုတဲ့ ဝါဒကို Theism ။ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေဟာ အဲဒါကို အသိ အမှတ်မပြုသည့်အတွက်ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာတွေကို atheist လို့ ခေါ်တယ်။ ဗုဒ္ဓရဲ့ ဝါဒကို Atheism လို့ ခေါ်တယ်။

အဲဒါကို မြန်မာလိုပြန်တဲ့ Dictionary တွေမှာ Atheism ကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ လို့ ပြန်လိုက်တဲ့ အခါ မှာ အင်မတန်မှ မှားမှားယွင်းယွင်း ဖြစ်တယ်ပေါ့။ တကယ်ကတော့ God က ဖန်ဆင်းတယ်ဆိုတာ တကယ် မဟုတ်ဘူး ။ တကယ် ဖန်ဆင်းတာ မဟုတ်ဘူး ။ ဖန်ဆင်းတယ်လို့ လူတွေရဲ့ ယုံကြည်မှုသာ ရှိတယ်။ ယုံကြည်မှုဖြစ်တာဟာ Accidentally ပဲ။ မတော်တဆ ဖြစ်သွားတာ။ တကယ် ဖန်ဆင်း တာ မဟုတ်ဘူး ။ ဖန်ဆင်းတာဟာ သဘာဝတရားတွေနဲ့ လူရဲ့ ကံသာလျှင် ဖြစ်တယ်ပေါ့။ ကံကို အခြေခံတဲ့ ရာသီဥတုသည် လောကကြီးကို ထိန်းချုပ်နေတယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ။

ဒီကနေ့ခေတ်မှာ လည်း ကြည့်လေ၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းမယ်ဆိုရင် ပူနေတာကို အေးအောင် ဖန်ဆင်းလို့ ရတာပေါ့နော်။ အေးနေတာကို လည်း ပူအောင် ဖန်ဆင်းလို့ ရတာပေါ့။ အိုဇုန်းလွှာကြီး ပေါက်သွားလို့ ရှိရင်လည်း ဖာလို့ ရတာပေါ့။ တန်ခိုးနဲ့ ဖာမယ်ဆိုရင် မရနိုင်ဘူးလား။ လောကကြီး ကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဖန်ဆင်းထားတယ်ဆို ကိုယ်ကြိုက်သလို လုပ်လို့ ရမှာ ပေါ့။ သို့သော် သဘာဝတရား ကြီးကို ဘယ်သူကမှ လု

ပ်နိုင်တာရှိမှ မရှိဘဲ။ သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ အင်မတန်မှ ထင်ရှားတယ်။

လူတွေ အသက်ရှည်တယ်၊ တိုတယ် ဆိုတာ ကံတရားချည်း မဟုတ်ဘူး ။ ဘုရားတွေကို ကြည့်၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ ဂေါတမဘုရား။ ကဿပမြတ်စွာဘုရားက အနှစ်နှစ်သောင်းတမ်း မှာ လူဖြစ်လို့ နှစ်ပေါင်းနှစ်သောင်း အသက်ရှည်တယ်။ ဂေါတမဘုရားကျတော့ အသက်တစ်ရာတမ်း မှာ ပွင့်လို့ သက်တော်ရှစ်ဆယ်ပဲ ရှည်တယ်။ ကံကိုပြောမယ်ဆိုရင် ဒီဘုရားနှစ်ဆူရဲ့ ကံဟာ တူတူပဲ။ ဘုရားဖြစ်အောင် ကျင့်ရတယ်ဆိုတာ နည်းတဲ့ ကံမှ မဟုတ်တာလေ။ ဒါဖြင့် ဘယ်သူက အဆုံးအဖြတ်ပေးတာတုန်းလို့ ဆိုတော့ အဖြေက "ဥတုနာ ဘောဇနေန အာယု ဟာ ယတိပိ ဝဗ္ဗတိပိ" စားတဲ့ အာဟာရနဲ့ နေထိုင်ရတဲ့ ရာသီဥတုက အဆုံးအဖြတ်ပေးတာ။

ဥတုကောင်းတဲ့ အရပ်မှာ ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ကောင်းတဲ့ ဥတုနဲ့ နေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကျန်းမာ ပြီး အသက်ရှည်တယ်။ မကောင်းတဲ့ ဥတုမှာ နေရလို့ ရှိရင် ကျန်းမာရေးချို့တဲ့ ပြီး အသက်တိုတယ်။ အစာအာဟာရကလည်း ထို့အတူပဲ။ အဆီဩဇာပြည့်ဝပြီးတော့ ကျန်းမာရေးအထောက်အကူပြုတဲ့ အစာအာဟာရတွေစားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ပိုပြီးတော့ အသက်ရှည်တယ်။ အစာအာဟာရ ညံ့ဖျင်းတဲ့ ၊ အဆီ ဩဇာနည်းတဲ့ အစာအာဟာရ စားရလို့ ရှိရင် လူရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို sustain မလုပ်နိုင်တော့ အသက်တို တယ်လို့ ဟော- ဥတုနဲ့ အာဟာရက လူတွေအသက်ရှည်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပေးသွားတာ၊ ကံက အဆုံး အဖြတ်မပေးဘူး။ သို့သော် သက်တမ်းမစေ့ဘဲနဲ့ သေသွားတာမျိုးကျတော့ ကံက အဆုံးအဖြတ် ပေးတာ။ ကံတရားရဲ့ လုံလောက်မှုစွမ်းအားမရှိတဲ့ အခါ တခြားကံက ဖိစီးလို့ လူတွေဟာ စောစော သေသွားကြတာလည်း ရှိတယ်ပေါ့။ အဓိက လူတွေသက်

တမ်းစေ့နေတယ်ဆိုတာ ဥတုနဲ့ အဟာရက ဆုံးဖြတ်ပေးတယ်လို့ ဒီလို ဆိုတာနော်။ ဒါက တကယ့်အစစ်အမှန်ကိုး။

အဲဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားက အဆုံးအမပေးတယ်ဆိုတာ "ဟိတေ ပ ဝတ္တနေန အဟိတာ စ နိဝတ္တနေန" အကျိုးစီးပွားတွေကို ဖြစ်ထွန်း အောင် ဆုံးမတယ်။ အကျိုးစီးပွားမဲ့တွေက ရှောင်ရှား အောင် ဆုံးမတယ်။ ဒီ ၂-ခုပဲ၊ ဆိုလိုတာက ဆောင်ရန်နဲ့ ရှောင်ရန် ဒီ ၂-ခုကို မြတ်စွာဘုရားက ရှင်းပြ တယ်။ လုပ်ရမှာ က ကိုယ်တိုင်ပဲ။ ဆောင်တယ်ဆိုတာ လုပ်ဆောင်ရမှာ ။ ရှောင်တယ်ဆိုတာ ရှောင်ကြဉ်ရမှာ ။ အဲဒီတော့ ဒီ ၂ ခုကို မလုပ်ဘဲနဲ့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာရဖို့ ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့ ။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အဆုံးအမကို သာသနာလို့ ခေါ်တာဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားအဆုံးအမကို ယုံကြည် လက်ခံကြတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင် တွေဟာ ဘုရားအဆုံးအမအတိုင်းနေဖို့ အရေးကြီးတယ် ဆိုတာ ထင်ရှားတယ်။ စိတ်ထဲ နှလုံးထဲ မှတ်သားထားဖို့ ပေါ့နော်။

အခု မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လောကဝိဇယ လမ်းစဉ် ဆိုတာမှာ လောကဝိဇယ ဆိုတာ လောကတစ်ခွင်မှာ အောင်မြင်ခြင်းလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ လောကမှာ လူတိုင်းလူတိုင်းဟာ အောင်မြင်မှုကို ရရှိချင်ကြ တယ်။ ဘဝတစ်ခု ရလာတဲ့ အခါမှာ အောင်မြင်မှုအတွက် အလုပ်လုပ်နေကြတာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ အောင်မြင်ချင်လို့ ရှိရင် ဆောင်ရန်နဲ့ ရှောင်ရန် ဒီ ၂ ခုကို မြတ်စွာဘုရားက ရှင်းပြတာ။

ဆောင်ရန်နဲ့ ရှောင်ရန် ဒီ ၂ ခုမှာ ဘယ်ဟာက အရေးကြီးတုန်းဆိုတော့ ရှောင်ဖို့ က ပိုအရေး ကြီးတယ်ပေါ့။ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်ကို တချို့က အဆိုးတွေချည်း ပြောတာလို့ ထင်ပြီးတော့ pessimism လို့ ပြောကြတာလည်း ရှိတယ်။ တကယ်ကတော့ အဆိုးကို အဆိုးလို့ မြင်

တာဟာ realism ပဲဖြစ်တယ်ပေါ့။ အဆိုးကို အကောင်းမြင်နေလို့ ရှိရင် ဒါပြောင်းပြန်မြင်တာပဲဖြစ်မယ်ပေါ့။ မြတ်စွာဘုရားက အဆိုးကို အဆိုးလို့ ငြိမ်ရမယ်၊ အကောင်းကို အကောင်းလို့ မြင်ရမယ်၊ ရှောင်သင့်တာကို ရှောင်သင့်တာလို့ ပဲမြင်ရမယ်၊ ဆောင်သင့်တာကို ဆောင်သင့်တာလို့ ပဲမြင်ရမယ်။ ဒီကနေ့ ခေတ်မှာ လည်း ပဲ ရှောင်ရန် ဆောင်ရန်ဆိုတာ ၂ ခု ရှိတာပဲ။

ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ်ကျင့်သီလကို မြတ်စွာဘုရား ရှင်းပြတဲ့ အခါမှာ စာရိတ္တသီလနဲ့ ဝါရိတ္တသီလ လို့ ခွဲခြားတယ်။ ဝါရိတ္တသီလ ဆိုတာ ရှောင်ရမယ့်အရာကို ပြောတာ။ စာရိတ္တသီလ ဆိုတာ လုပ်ရ မှာ ကို ပြောတာ။ ရောဂါဝေဒနာရှိလို့ ဆရာဝန်ဆီသွားပြတဲ့ အခါမှာ ဆရာဝန်က ဘာပြောလိုက်တုန်း၊ ရှောင်ရန်နဲ့ ဆောင်ရန် ဒါပဲပြောတာပဲလေ။ ဒီရောဂါနဲ့ ဘာတွေ ဘာတွေ မသင့်ဘူး၊ အဲဒါကို ရှောင်ရ မယ်။ သို့သော် ဘယ်ဆေး သောက်ရမယ်၊ ဟော ရှောင်တာနဲ့ ဆောင်တာ ဒီ ၂ ခုကို ပြောတာပဲ။

အဲဒီတော့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အဆုံးအမကလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။ ဒါလောကရဲ့ ဖြစ်စဉ်နဲ့ ဘယ်တော့မှ မဆန့်ကျင်ဘူးနော်။ လောကလူတွေက လောကဖြစ်စဉ်ကို ကျော်ပြီးတော့ တခြား သွားတွေးနေကြတယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ မှားမှားယွင်းယွင်းတွေ ဖြစ်တာပေါ့။ သဘာဝတရားဆိုတာ လူတိုင်း လူတိုင်းမှာ ရှိနေတယ်။ လက်တစ်ကမ်းမှာ ရှိနေတယ်။ သဘာဝတရားနဲ့ နီးစပ်တဲ့ ဘာသာ တရားဟာ မှန်ကန်တယ်လို့ ပြောရမယ်။ သဘာဝတရားအတိုင်းပဲ၊ သဘာဝကို ကျော်လွန်ပြီးတော့ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ သဘာဝတရားကြီးကိုပဲ သတိထားပြီးတော့ ဝါရိတ္တသီလ လို့ ဆိုတဲ့ ရှောင်ရမယ့် အရာ၊ စာရိတ္တသီလ လို့ ဆိုတဲ့ လက်တွေ့ကျင့်သုံးရမ

ယ့်အရာ၊ အဲဒီ ၂ ခုကို ပြီးပြည့်စုံအောင် လုပ်နိုင် ပြီဆိုလို့ ရှိရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်
ဟာ အောင်မြင်မှု၊ ကြီးပွားမှုကို ရတာပဲ။ ဒါ လက်တွေ့လည်း ဒီအတိုင်း
ပဲ ဖြစ်တယ်နော်။

အဲဒီတော့ ဘဝတစ်ခုမှာ အောင်မြင်ချင်တယ်ဆိုလို့ ရှိရင် ဆောင်ရမ
ယ့်ဟာတွေရှိတယ်၊ ရှောင်ရမယ့်ဟာတွေရှိတယ်ပေါ့။ ရှောင်ရမှာ တွေ
ကို ရှောင်ပြီး ဆောင်ရမှာ တွေကို ဆောင်မှ လောက မှာ အောင်မြင်မှုဆို
တာ ရနိုင်တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ဆုံးမတာ။ ဘဝတစ်ခု ရလာတဲ့ အ
ခါမှာ လည်း ဒီအတိုင်းပဲ၊ ဘဝတစ်ခု ရလာတဲ့ အခါမှာ လူတိုင်း လူတိုင်း
ဟာ နောက်ဆုံးပန်းတိုင်ဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို မျှော်လင့်ကြတာရှိသော်လည်း
ပဲ တကယ်ရချင်တာကတော့ နိဗ္ဗာန်မဟုတ်သေးဘူး။ လက်ရှိဘဝမှာ အ
ဆင်ပြေပြေနဲ့ ချမ်းချမ်းသာသာ ဘဝခရီးကို ဖြတ်သန်းဖို့ ကို နံပါတ် (၁)
ထားတာ။ တစ်ခါ ဒီတစ်ဘဝ အဆုံးသတ်သွားလို့ နောင်ဘဝမှာ ဒီထက်
အခြေအနေကောင်းတဲ့ ဘဝမျိုး ရဖို့ ဆိုတာ ဒုတိယထားတာ။ နိဗ္ဗာန်ဆို
တာ တတိယ။ ဘဝကို မလိုချင်လို့ ငြီးငွေ့ပြီဆိုရင် တတိယအဆင့်
ဖြစ်သွားတယ်။

အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တွေကိုနိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့
ချည်းပဲ တိုက်တွန်းလို့ မဖြစ်ဘူး။ လောကမှာ လည်း ရှိဦးမှ ၊ နို့မို့ဆို
စင်္ကာပူနိုင်ငံမှာ လူမရှိဘဲဖြစ်သွားမှာ စိုးရတယ်။ အကုန်လုံး နိဗ္ဗာန်ချည်း
ပို့လို့ လည်း မရသေးဘူးနော်။ ပို့ရင်လည်း သွားမှာ မဟုတ်ဘူး
ပုန်းနေကြမှာ ပဲ။

ပျော်ပျော်နဲ့ လောကကြီးမှာ အောင်မြင်ချင်တယ်ဆိုရင် ဘာတွေ လု
ပ်ရမယ်ဆိုတာ မြတ်စွာ ဘုရားက တိတိကျကျ ဆုံးမထားခဲ့တာ ရှိတယ်
နော်။ အဲဒီ အဆုံးအမလေးကို ဒီကနေ့ နက်ဖြန် သန်ဘက်ခါ သုံးညတာ

မှာ ဘုန်းကြီးတို့ အပိုင်း (၁)၊ အပိုင်း (၂)၊ အပိုင်း (၃) ဆိုပြီးတော့ မြတ်စွာ ဘုရားရဲ့ အဆုံးအမတွေကို ဘုရားဟောတဲ့ အတိုင်း သိရှိနားလည်ကြရ အောင် ရှင်းပြဖို့ ပါ။ အဲဒါဟာ ဘုန်းကြီးတို့ အဆုံးအမ မဟုတ်ဘူး ။ မြတ် စွာဘုရားရဲ့ အဆုံးအမဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လောကဝိဇယ လမ်းစဉ် လို့ နာမည်ကိုပေးတာ။ မြတ်စွာဘုရား စကားလုံးနဲ့ ပေးထား တာနော်။ မြတ်စွာဘုရားသုံးတဲ့ စကားက လောကဝိဇယလို့ သုံးထားတ ယ်။ ရှေ့ပိုင်းက ဘုရားဟောပါဠိ အစစ် ဆိုတာကို သိရအောင် သံဂါယ နာခြောက်တန်တင်ပြီးတော့ confirmation လုပ်ထားတာနော်။ သံဂါယ နာဆိုတာ preservation လုပ်ပြီးတော့ confirmation လုပ်တာ။ confirm လုပ်ထားတဲ့ တရားတွေ၊ အဲဒီအစစ်အမှန်တရားတွေကို ကွဲလွဲမှုမရှိအောင် သံဂါယနာခြောက်တန်တင်ပြီးတော့ ဆုံးဖြတ်ထားတာ။

မြတ်စွာဘုရားက ဘာဟောလဲလို့ ဆိုရင် လောကမှာ အောင်မြင်ဖို့ အတွက်တဲ့ "စတ္တာရော ကမ္မ ကိလေသာ ပဟိနာဟောန္တိ" တဲ့ ။ စတ္တာ ရော ဆိုတာ (၄)ခုကိုပြောတာ၊ ကမ္မကိလေသာ ဆိုတာ ကမ္မ ကတော့ ကံတရား၊ ကိလေသာ ဆိုတာ ကိုယ့်ကို ဒုက္ခပေးမယ့်အရာ၊ စိတ်ပူအောင် လုပ်တဲ့ အရာနော်။ ညည်းဆဲတတ်၊ စိတ်ပူစေတတ်တဲ့ တရားဆိုးတွေ ကို ကိလေသာလို့ ခေါ်တယ်။ ဒီ ကိလေသာ ကိုယ့်စိတ်ထဲဖြစ်ရင် စိတ်ပူ တယ်။ သူက ကိုယ့်ကို ဒုက္ခပေးလိမ့်မယ်။ ဟုတ်တယ်လေ၊ လောကဖြစ် လို့ ဒီလောဘအရ ကိုယ်က လိုချင်တာကို မရတဲ့ အခါမှာ ကလေးလေး တွေကြည့် စိတ်ကောက်နေတာ၊ လူကြီးစိတ်ကောက်တာတော့ မမြင်ဖူး ဘူးနော်။ ကလေးလေးတွေ စိတ်ကောက်တာတော့ ရှိတယ်။ ဒေါသဖြစ် နေရင်လည်း စိတ်ကောက်တာပဲ၊ စိတ်ပူတာပဲ။ အဲဒီတော့ ဒီစိတ်ကို ပူ လောင်တဲ့ ၊ ညည်းဆဲ တတ်တဲ့ တရားတွေကို ကိလေသာလို့ ခေါ်တယ်။

အဲဒီလို စိတ်ကိုပူစေတတ်၊ ညှဉ်းဆဲတတ်တဲ့ အထဲမယ် ကံတရား
တွေဟာလည်း ပဲ၊ မကောင်း တဲ့ ကံတွေဟာလည်း စိတ်ကို ပူလောင်စေ
တတ်တယ်။ ဖြစ်လေရာဘဝမှာ ဒုက္ခရောက်စေနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့
ကမ္မကိလေသာ ၄-မျိုးကို ဖယ်ရှားနိုင်အောင် ကြိုးစားပါလို့ ။ အောင်မြင်
ချင်လို့ ရှိရင် ကမ္မ ကိလေသာလို့ ဆိုတဲ့ ဒီ ၄-မျိုးက ရှောင်ပါလို့ ပြော
ထားတာနော်။ မရှောင်ဘူးဆိုရင် ဒုက္ခဖြစ်လိမ့်မယ် တဲ့ ။ မြတ်စွာဘုရား
က ဒါ ရှောင်ရန်တွေကို အရင်ပြောတာ။

ဆီးချိုရောဂါရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အချို့ရှောင်ရတယ် မဟုတ်လား။
မရှောင်ရင် ဒုက္ခဖြစ်မှာ ပေါ့။ သွေးတိုးရောဂါရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း သူနဲ့
မတည့်တဲ့ အစာ ရှောင်ရမယ်လေ။ အုန်းနို့တို့ ဘာတို့ သွားစားလိုက်ရင်
ဒုက္ခရောက်မှာ ပေါ့။ မတည့်တာ သွားစားရင် ဒုက္ခရောက်တာပဲ။
အဲဒါကြောင့်မို့လို့ စိတ်ကို ပူလောင်စေတတ်တဲ့ ဒီအလုပ် ၄ မျိုး၊ စိတ်မှာ
ဒုက္ခဖြစ်စေတတ်တဲ့ ၊ ဒုက္ခပေးတတ်တဲ့ ဒီ အလုပ် ၄ မျိုးကို ကိုယ့်သန္တာန်
မှာ မရှိပါစေနဲ့ ၊ ဖယ်ရှားလိုက်ပါလို့ ပြောတာ။

နံပါတ် ၂ က "စတူဟိ ဌာနေဟိ ပါပကမ္မံ န ကရောတိ" တဲ့ ။ မ
ကောင်းတဲ့ အလုပ်ကို လေးဖက်လေးတန်က မလုပ်ပါနဲ့ တဲ့ ။
အကြောင်း ၄ မျိုးကြောင့် မလုပ်ပါနဲ့ ။ မကောင်းတဲ့ အလုပ်ကို အကြော
င်း ၄ မျိုးအကြောင်းခံပြီးတော့ မလုပ်ပါနဲ့ တဲ့ ။ ဒါကတစ်ခု၊ ဒါကလည်း
မလုပ်ဖို့ တားမြစ် တာ။ အဲဒီတော့ မလုပ်နဲ့ ဆိုတာ လုပ်ရင် ဒုက္ခရောက်
မှာ ပဲလေ။ ဒီလိုဆိုတာပေါ့။

ဟော နောက်တစ်ခုက "ဆ ဘောဂါနံ အပါယမုခါနိ န သေဝတိ"။
ဘောဂါနံ အပါယမုခ ဆိုတာ စီးပွားဥစ္စာ ပျက်စီးကြောင်းတရားလို့ ဆို
လိုတယ်နော်။ လူတွေဟာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ပင်ပင် ပန်ပန်းလုပ်ပြီးတော့

စီးပွားဥစ္စာတွေ ရှာဖွေစုဆောင်းကြရတယ်။ အလုပ်အကိုင်နဲ့ ရှာဖွေ စုဆောင်း ကြရတယ်။ ကိုယ်တိုင်ကြိုးပမ်းအားထုတ်လို့ ရလာတဲ့ စီးပွားဥစ္စာတွေဟာ ပျက်သွားဖို့ ရာအတွက် အကြောင်း ဖြစ်ပေါ်တယ်တဲ့ ။ နည်းလမ်း ဖြစ်သွယ်နဲ့ ပျက်စီးသွားနိုင်တယ်တဲ့ ။ အဲဒီ ပျက်စီးသွားနိုင် တဲ့ နည်းလမ်း ဖြစ်သွယ်ကို မလုပ်ပါနဲ့ လို့ ပြောတာ။ ဒါမလုပ်ရမယ့်ဟာတွေ ပြောတာနော်။ ဒီမှာ မလုပ် ရမယ့်ဟာတွေကို မြတ်စွာဘုရားက ဟောတာ။

နံပါတ် (၁) မှတ်ဖို့ ရာ ဘာတုန်းဆိုတော့ စိတ်ပူစေတတ်တဲ့ အလုပ်တွေ မလုပ်ပါနဲ့ တဲ့ ။ အလုပ် ၄ မျိုးကို မလုပ်ပါနဲ့ ၊ စိတ်ကို ပူလောင်စေတတ်တယ်။ ဒုက္ခပေးမယ့်အလုပ် ၄ မျိုး မလုပ်ပါနဲ့ ၊ ဒါတစ်ခု။ အကြောင်း ၄ မျိုးနဲ့ မဟုတ်တာ မလုပ်ပါနဲ့ ၊ ဒါကတစ်ခု။ စီးပွားပျက်ခြင်းအကြောင်း နှစ်မျိုးကို မလိုက်စားပါနဲ့ ၊ ဟော ဒါမြတ်စွာဘုရားရဲ့ အဆုံးအမပဲနော်။ ဒီထဲက မလိုက်နာလို့ ဘုရားက မလုပ်နဲ့ ဆိုတာကို လုပ်မယ်၊ မလိုက်စားနဲ့ ဆိုတာကို လိုက်စားမယ်ဆို ပျက်မှာ ပဲ။ ဒုက္ခပေးတတ်တဲ့ အလုပ် ၄-မျိုးရယ်၊ အကြောင်း ၄-မျိုးနဲ့ မကောင်းမှုဆိုတာရယ် ပေါင်းလိုက်တဲ့ အခါမှာ ၈-ခု။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးကြောင်းအလုပ်က ဖြစ်ခဲ့တော့ ပေါင်းလိုက်ရင် (၁၄) ခုနော်။ "သော ဧဝံ စုဒ္ဓဿ ပါပကာပဂတော" တဲ့ ၊ ဒီ ၁၄-မျိုးကို ရှောင်လိုက်ပါတဲ့ ။

ဒီ ၁၄-မျိုးကို ရှောင်ပြီးတော့ "ဆဒ္ဓိဿ ပဋိစ္ဆာဒိ" တဲ့ ၊ လူတွေဆိုတာ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင် ရှိတယ်။ အဲဒီပတ်ဝန်းကျင်ကို ဒီနေရာမှာ အရပ်မျက်နှာလို့ ပြောတာ။ အရပ်မျက်နှာဟာ ဖြစ်သွယ် ယူထားတယ်။ အရပ် (၈) မျက်နှာလို့ လည်း ကြားဖူးကြလိမ့်မယ်။ အရပ် ၄- မျက်နှာလို့ လည်း ကြားတယ်။ ဒီနေရာမှာ ဘာလို့ ခြောက်ခုပြောထားတာတုန်းဆိုတာ အရပ်မျက်နှာ ဖြစ်သွယ်တာ အရှေ့ အရပ်၊ တောင်အရပ်၊ အနောက်အရပ်၊

မြောက်အရပ်၊ ပုံမှန်အရပ် ၄-မျက်နှာ၊ အောက်နဲ့ အထက် ၂-ခု ထည့်လိုက်တဲ့ အခါ အရပ် ၆-မျက်နှာလို့ ဖြစ်တယ်ပေါ့။ အောက်အရပ် အထက်အရပ်ဆိုတာ မိမိရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိတာ။ ဒီအရပ်မျက်နှာ ၆-ခုကို လုံခြုံစိတ်ချရအောင် Security ဖြစ်အောင် လုပ်ထား ပါလို့ ပြောတာ။ အဲဒါဆိုလို့ ရှိရင် ဘာဖြစ်တုန်း "သော ဧဝံ စုဒ္ဓသ ပါပကာပဂတော" အဆိုး ၁၄ မျိုးက ကင်းကွာသွားပြီး "ဆန္ဒိသာ ပဋိစ္စဒီ" အရပ်ခြောက်မျက်နှာ လုံခြုံသွားပြီ ဆိုလို့ ရှိရင်တဲ့ "ဥဘောလောက ဝိဇယာယ ပဋိပန္နော ဟောတိ" တဲ့ ၊ ကြည့် မြတ်စွာဘုရားသုံးတာ ဥဘောလောက - လောက ၂-ခွင် ဒီဘဝနဲ့ နောက်ဘဝ။ ဒီလောက၊ နောက်လောက ဒါကိုယ့်အတွက်ကို ပြောတာနော်၊ ကိုယ့်ဘဝ။ ဒီဘဝ နောက်ဘဝ ၂-ခု။ အဲဒီလောက ၂-ခု သို့မဟုတ် ဘဝ ၂-ခွင်ကို အောင်မြင်ဖို့ ရန် အတွက် သူ အလုပ်လုပ်ရာ ရောက်တယ်တဲ့ ။

ဒီမှာ ရှောင်ရမှာ နဲ့ ဆောင်ရမှာ ကို မြတ်စွာဘုရားက ရှောင်ရမှာတွေကို အရင်ပြောလိုက် တယ်။ နောက်ဆုံး ရှောင်ရမှာ ၊ လုပ်ရမှာ က ဘာတုန်း၊ အရပ်ခြောက်မျက်နှာကို လုံခြုံအောင် လုပ်ထားပါနော်။ ရှောင်ရမှာ က ဒုက္ခပေးတတ်တဲ့ အလုပ် ၄-မျိုးကို ရှောင်ပါနော်။ အကြောင်း ၄-မျိုး နဲ့ အကုသိုလ် မလုပ်ပါနဲ့ ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ၆-မျိုးကို မလိုက်စားပါနဲ့ ။ ဒါ ရှောင်ရမှာ ။

အရပ်မျက်နှာခြောက်ခုကို လုံခြုံအောင် လုပ်ထားပါ။ အဲဒီလို လုပ်လို့ ရှိရင် "ဥဘောလောက ဝိဇယာယ ပဋိပန္နော" တဲ့ ။ လောကမှာ အောင်မြင်ဖို့ အတွက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ထားတာ ဖြစ်ပြီ တဲ့ ။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အောင်မြင်မယ်လို့ ဒီလို ပြောတာနော်။

အဲဒါကို ထပ်ရှင်းတယ်။ "တသ အယေဉ္စဝ လောကော အာရဒ္ဓေါ

ဟောတိ ပရော စ လောကော" တဲ့ ။ အခု မျက်မှောက်ဘဝမှာ လည်း ကောင်းကျိုးချမ်းသာရဖို့ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ပြီး သားလည်း ဖြစ်လိမ့်မယ်တဲ့ ။ နောင်ဘဝအတွက်လည်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပြီးသားဖြစ်လိမ့်မယ်။ နှစ်ဘဝလုံးအတွက် ယုံကြည်စိတ်ချရမယ်။ ဒါက Warranty ပဲ။ လူတွေက ပစ္စည်းဝယ်ရင် Warranty ဆိုတာ ရှာလေ့ရှိတယ်လေ။ ဒါ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမ ဒီအတိုင်း လိုက်နာလို့ ရှိရင် Warranty ပေးတယ်။ "ဥဘောလောက ဝိဇယာယ ပဋိပန္နော" ဒီဘဝ နောက်ဘဝ ၂-ခုအတွက် ကိုယ်က အောင်မြင်မှုကို ရနိုင်တယ်တဲ့ ။ လုံးဝအောင်မြင်မှာ သေချာတယ်။

ဟော - နောက်ဆုံးမှာ လောက ၂-ခုအတွက် စိတ်ချသေချာသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဟာ သက်တမ်းစေ့လို့ ဒီဘဝကို အဆုံးသတ်ပြီဆိုရင် "သော ကာယဿ ဘေဒါ ပရံ မရဏာ သုဂတိံ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပပဇ္ဇတိ" သေတဲ့ နောက်မှာ ချမ်းသာသုခတွေများ တဲ့ နတ်ဘုံ၊ ကောင်းရာသုဂတိဘုံကို ရောက်မှာ ပဲတဲ့ ။ အဲဒီတော့ ဒီလောက်စိတ်ချရတဲ့ တရားဟာ ဘယ်လောက် ကောင်းလဲ။

ဒီမှာ ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်ကို တမ်းတလိုက်ရင် တန်ခိုးတော်နဲ့ ကောင်းကင်ဘုံကြီးကို ခေါ်လိုက် မယ်ဆိုတာနဲ့ မကွာဘူးလား။ အဲဒါ မကြိုက်ဘူးလား။ ကောင်းကင်ဘုံကို ခေါ်လိုက်တာနဲ့ ရောက်သွား ရင်တော့လည်း ကြိုက်တာပေါ့နော်။ ကြိုက်စရာကောင်းတာကိုး။ တကယ်ရော ခေါ်မလား မသိဘူး၊ စောင့်တော့ စောင့်နေကြတာပဲ။ ဘယ်အချိန်ထိ စောင့်ရမယ်တော့ မသိဘူးနော်။

ငယ်ငယ်တုန်းက ကြားဖူးတဲ့ ပုံပြင်လိုပဲ၊ အိမ်မှာ သားတစ်ယောက်က အစားကြီးလွန်းလို့ သူ့အဖေက တောထဲမှာ ကျားစာဖြစ်ချင်ဖြစ်ပါစေ

၁။ အိမ်မှာ မကျွေးနိုင်တော့ဘူး။ စားတာ သူတစ်ယောက်တည်းနဲ့ က အများကြီးဖြစ်နေတယ်နော်။ တစ်ရက်စာကို တစ်လစာလောက် ကုန်အောင် စားပစ်လိုက်တယ် ဆိုတော့။ အဲဒီတော့ သူ့ကို အိမ်မှာ ထားလို့ မဖြစ်တော့ဘူးဆိုပြီး မီးသွေးခဲလေး တစ်တုံးကိုပေးပြီးတော့ တောထဲ ပို့ထားလိုက်တယ်။ "ဒီ မီးသွေးခဲဖြူမှ ပြန်လာခဲ့" လို့ ပြောတယ်။ ကဲ မီးသွေးခဲက ဘယ်တော့ဖြူမလဲ၊ မီးသွေးခဲ မဖြူမချင်း ပြန်မလာခဲ့နဲ့ လို့ ပြောတယ်။ အဲဒီလို ထားခဲ့သလိုပဲနော်၊ ငါ့ကိုယ်တော်မြတ် ခေါ်တော်မူတဲ့ အခါ လာခဲ့ကြလို့ ဆိုလို့ ရှိရင် ဘယ်တော့များ ခေါ်တော်မူမှာ ပါလိမ့်။ ဒီကလည်း ဆွေးကုန်ပြီ၊ အမှတ်အသားတွေလည်း အကုန်လုံးပျောက်ကုန်ပြီ၊ နေရာတွေလည်း ရွှေ့ကုန်ပြီ။ ခေါ်မယ့်နေရာလည်း ဘယ်ရောက်သွားမှန်း မသိဘူးဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲနော်။

ဟော - မြတ်စွာဘုရားကတော့ကြည့်၊ ကိုယ်တိုင်လုပ်ထားတာဆိုတော့ မသေချာစရာ ဘာမှ မရှိဘူးလေ၊ ကိုယ်တိုင်လုပ်ထားတာလေ။ ဒါတွေက ကိုယ်တိုင်လုပ်ထားတာ၊ ကိုယ်တိုင် လုပ်တာ လောက် သေချာတာ ဘယ်ရှိမလဲ၊ သူများအားကိုးတာ ဘယ်သေချာမလဲ။ သာမန်ကိစ္စတွေတောင် သူများအားကိုးတာ ဖြစ်ရဲ့ လား။ မဖြစ်တာတွေ အများကြီးပဲနော်။ ကိုယ်တိုင်လုပ်ရတာတွေချည်းပဲ။ အေး - ဒါကြောင့်မို့လို့ ကိုယ်တိုင်လုပ်ရမယ့် ကိစ္စတွေကို ကိုယ်တိုင်ပဲ လုပ်ရမယ်။

မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမဟာ တကယ်ကို လက်တွေ့ကျကျ ဆုံးမတာ၊ ဒါက မြတ်စွာဘုရား က ဒီလောကကြီးအတွက် အောင်မြင်မှုရဖို့ အတွက် ဒီလိုလုပ်ပါလို့ လမ်းညွှန်ပေးထားတာနော်။ အဲဒါ **မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လောကဝိဇယလမ်းစဉ်**။ အောင်မြင်ချင်တယ်ဆိုရင် ဒီလမ်းကို လျှောက်ပါလို့ ဒီလို ဆိုလို တာနော်။ တကယ်လျှောက်လို့ ရှိရင် ကိုယ့်အတွက် အကောင်းဆုံး လမ်းကြောင်းပေါ် ရောက်ရှိတယ် လို့ မှတ်ရမယ်။

အကောင်းဆုံးလမ်းပဲ။

လူတွေကတော့ ပိုက်ဆံပေးပြီး သူဌေးဖြစ်တာ ပိုကြိုက်ကြမှာ ပေါ့။ သို့သော်လည်း စဉ်းစား ကြည့်၊ အဆုံးအမနဲ့ ငွေကြေးခန ဘယ်ဟာက တန်ဖိုးရှိလဲ ဆိုလို့ ရှိရင် ငွေကြေးခနဆိုတာ မကြာခင် ပဲ ကုန်သွားတာ။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဆိုရင် တချို့ ထိပေါက်တဲ့ လူတွေရှိတယ်။ စီးပွားမလုပ် တတ်ဘူး။ စီးပွားရေးမလုပ်တတ်တဲ့ သူ ထိပေါက်တယ်၊ ကျောက်အောင်တယ်ပေါ့။ ကျောက်အောင်တဲ့ အခါ ချမ်းသာတယ်။ သိန်းထောင်ချီရ သွားတယ်။ သိန်းထောင်ချီရလို့ မသုံးတတ် မစွဲတတ်နဲ့ ၄-၅ နှစ် အတွင်း ပြန်ကုန်သွားတာပဲ။ ဘယ်လောက်ပဲ ပိုက်ဆံပေးပေး ပညာမဟုတ်လို့ ရှိ ရင်တော့ ကုန်သွား မှာ ပဲ။ ပညာနဲ့ မထိန်းနိုင်ရင် ကုန်သွားတာပဲ။ ငါးရာ ငါးဆယ် ဇာတ်ထဲမှာ ဝတ္ထုလေးတစ်ပုဒ် ပါတယ်။ ဒါကို သတိထားဖို့ ပေါ့။ ပိုက်ဆံပေးတာနဲ့ ပညာပေးတာ ဘယ်ဟာက တန်ဖိုးရှိသလဲဆို တာ သိရအောင်။ ပညာကို မပေးနိုင်ရင် သိကြားမင်းကယ်တာတောင် မ ရဘူး။ လူတစ်ယောက်က ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်တယ်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ လုပ်တဲ့ အခါကျတော့ ကုသိုလ်စွမ်းအားကြောင့် သူက သေတော့ သိကြားမင်းဖြစ်သွားတယ်။ သားလေးတစ်ယောက် ကျ န်ရစ်တယ်။ ဒီကောင်လေး ကလည်း ဆိုး၊ မိုက်၊ အမြဲတမ်း အရက်သောက်။ အဲဒီတော့ သိကြားမင်းဖြစ်ပေမဲ့လို့ သားအပေါ်မှာ သံယောဇဉ်ရှိတ ယ်ပေါ့။ ဒီကောင် အရက်တွေ သောက်နေလို့ ရှိရင် ဆင်းရဲတော့မှာ ပဲ၊ စားစရာမရှိ သောက်စရာမရှိဆင်းရဲတယ်။ ဆင်းရဲတာကို မကြည့်နိုင်လို့ သိကြားမင်းက ဘာပေးတုန်းဆိုရင် အိုးလေးတစ်လုံးပေးထားတယ်။ "မ င်း ဒီအိုးလေးပိုင်နေသမျှတော့ စားစရာ မပူရဘူးနော်၊ ဝတ်စရာ လည်း အဆင်သင့် ရလိမ့်မယ်။ တစ်ခုတော့ ငါသတိပေးမယ်နော်၊ ဒီအိုးလေး မ ကွဲစေနဲ့ ။ စားချိန် တန် စားရလိမ့်မယ်၊ ဝတ်ချိန်တန် ဝတ်ရလိမ့်မယ်၊ မ

င်းချမ်းသာမယ်။ ဘာမှ လုပ်စရာ မလိုဘူး။ ဒီအိုးလေးတော့ မင်းသေချာ သိမ်း"။

ဟိုကောင်က တစ်နေ့ကျတော့ အရက်သောက်၊ မူး လာပြီဆိုတော့ အိုးလေးကို မြှောက်မြှောက် ပြီး ကစားတာ ဂွပ်ခနဲ ကျကွဲသွားရော။ (ပညာမပေးလို့ ရှိရင် မရဘူး၊ ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ပေးပေး) အိုးလေးကွဲသွားပြီဆိုတော့ အငတ်ပြန်ဖြစ်သွားရော။ ကဲ - သိကြားမင်းတောင် မတတ်နိုင်တော့ဘူး တဲ့ ၊ သူ့ကံနဲ့ သူရှိစေတော့ဆိုပြီး ပစ်ထားရတော့တာပဲ။ အဲဒီတော့ ပညာဟာ အင်မတန်မှ တန်ဖိုးရှိ တယ်။

ပညာနဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားဟာ အရေးကြီးဆုံးပဲ။ ဒါကြောင့်မို့ မြတ်စွာဘုရားက ဒီအဆုံးအမ မျိုးကို ဆုံးမတာ။ ဘယ်သူမှ အားမကိုးနဲ့ ၊ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးရမယ်ဆိုတာ တကယ်အစစ်အမှန်ပဲ။ ပြင်ပကို အားမကိုးရဘူးလို့ ဆိုတာ။ ပြင်ပက လုပ်ပေးနိုင်တာ အတိုင်းအတာတစ်ခုပဲ လုပ်ပေးနိုင် တယ်။ အဲဒါကို ဥပနိဿယပစ္စယော လို့ မြတ်စွာဘုရားက ဟောထားတာ။ ပြင်ပက ကူညီနိုင်တာ ဟာ နှုတ်၏ စောင်မခြင်း၊ လက်၏ စောင်မခြင်း၊ ဒါ မလုပ်နိုင်ဘူးလား၊ ပေးနိုင်တယ်။ ဒါလောက် တော့ ကူညီနိုင်တယ်ပေါ့။ တကယ်ကောင်းအောင် လုပ်ပေးဖို့ ကျတော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် မပါလို့ ကတော့ ဘာမှ မရဘူး။ ဒီလိုပြောတာနော်။ မိမိကိုယ်တိုင် ကြိုးစားအားထုတ်ကြရမှာ ဖြစ်တယ်။

ဗာရာဏသီက သူဌေးသားတစ်ယောက်ဆိုလို့ ရှိရင် သားတစ်ယောက်ထဲရယ်၊ မိဘကလည်း သိပ်ချမ်းသာတယ်။ ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝတဲ့ သူဌေးကြီး။ သားလေးဆင်းရဲမှာ စိုးလို့ ကျောင်းမထား ဘူး၊ ပညာမသင်ဘူး။ တို့ အိမ်မှာ ကုဋေရှစ်ဆယ်ရှိတယ်၊ သူ့တစ်သက် မကုန်ဘူးဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ ဒီအတိုင်း ထားခဲ့တယ်နော်။ ဒီအတိုင်း အမွေတွေ ပေးထားတ

ယ်။ အဲ သူနဲ့ တန်းတူ ကလေးမလေး တစ်ယောက်ကလည်း သူ့အဖေက ချမ်းသာတယ်။ ကုဋေရှစ်ဆယ်။ သူကလည်း ဒီလို စဉ်းစားတယ်။ ငါ့သမီး ပင်ပန်းတယ် ကျောင်းမသွားနဲ့ ၊ အိမ်မှာ ပျော်ပျော်နေ၊ ဘာမှ သင်စရာမလိုဘူး၊ အဖေတို့ အမေတို့ ပစ္စည်းတွေ အများကြီး သမီးတစ်ယောက်ထဲ ဒါတွေ အကုန်ပေးခဲ့မယ်။ အေးအေး ဆေးဆေး ထိုင်စား။ ဟောသူတို့ ၂ ယောက် အရွယ်ရောက်တဲ့ အခါ အိမ်ထောင်ကျတယ်။ ယောက်ျား ကလည်း ဘာအသိပညာမှ မရှိဘူး။ မိန်းမကလည်း ဘာအသိပညာမှ မရှိဘူး။ ယောက်ျားဘက်က ပါလာတာ ကုဋေရှစ်ဆယ်။ မိန်းမဘက်က ပါလာတာ ကုဋေရှစ်ဆယ်။ စီးပွားရေးလည်း မလုပ်ဘူး ထိုင်စားလိုက်ကြတာ၊ ဟုတ်တယ်၊ ရိုးရိုးစားရင်တော့ မကုန်ဘူး။ နောက်ဆုံး ယောက်ျားလုပ်သူက အသောက်အစားတွေ ဖက်လာတယ်။ ဖက် လာပြီးတော့ ဘာတွေလုပ်တုန်းဆိုရင် မူးရူးပြီးတော့ Stage Show တွေမှာ ပန်းကုံးတွေတက်စွပ်၊ ဆုတွေချနဲ့ ဘုရားလက်ထက်ကလည်း ရှိတယ်နော်။ အဲဒီတော့ State Showe မှာ သူသဘောကျတာတွေကို ပန်းကုံးစွပ်တယ်၊ လက်ဆောင်တွေ ပေးတယ်၊ ငွေတွေပေးတယ်။ နေ့တိုင်း သူ့သောက်ဖော် သောက်ဖက်တွေအတွက် ဒကာခံတယ်။ ဒကာခံတော့ တဖြည်းဖြည်း သူဌေးကို ဝန်းရံလာကြတာပေါ့။ အသောက်သမားတွေ၊ ကစားသမား တွေက ဝန်းရံလာကြတယ်။ သူကလည်း အဲဒါကို သဘောကျတယ်။ ဝန်းရံလာတဲ့ အခါမှာ သုံးလိုက် တဲ့ ပစ္စည်းတွေ၊ သူပိုင်တဲ့ ကုဋေရှစ်ဆယ်က သိပ်မကြာဘူး ကုန်သွားတယ်။

ကုန်သွားတဲ့ အခါကျတော့ သူ့ဇနီးဘက်က ပါလာတဲ့ ဟာတွေကို ဆက်သုံးတယ်။ အဲဒါလည်း ကုန်သွားတယ်။ ဒီလုပ်တဲ့ လူက Management ပညာမရှိဘူး။ ဒီဟာ သိပ်အရေးကြီးတာလေ။ မရှာ တတ်ဘူးလေ၊ သူ့မှာ ပညာမရှိဘူး။ မရှာတတ်တဲ့ အခါကျတော့ ဖြုန်းရုံဖြုန်းတတ်တာကိုး

။ စီးပွား ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ စီးပွားရေးမျက်စိမရှိဘူး။ မရှိတော့ သုံးရင်းသုံးရင်းနဲ့ ဆုံးတဲ့ ဟာက ဆုံးနော်၊ အပေါင်တွေ ဆုံးတဲ့ ဟာက ဆုံး၊ ဒီအရက်သောက်စားလို့ ကြွေးတင်တာတွေ ဟိုဟာ ပေးလိုက်ရ၊ ဒါ ပေးလိုက်ရနဲ့ သူပိုင်တဲ့ လယ်ယာကိုင်ကျွန်း ဥယျာဉ်ခြံမြေတွေကိုပါ အကုန်ကုန် သွား၊ နောက်ဆုံးမှာ နေတဲ့ အိမ်ပေါ်က ဆင်းပေးလိုက်ရတယ် ဆိုပါစို့၊ ကြွေးနဲ့ သိမ်းခံလိုက်ရတာ။ ပညာမှ မရှိတာလေ။ လိမ်ယူတဲ့ လူကလည်း အကုန်လုံး ယူတယ်လေ။ နောက်ဆုံးကျတော့ လမ်းဘေး မှာ တောင်းစားနေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ ဗာရာဏသီပြည်မှာ ဘုရားလက်ထက်က တကယ်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

အဲဒါကြည့်၊ ပိုက်ဆံဆိုတာ ဘယ်လောက်ချမ်းသာ ချမ်းသာ ပညာမရှိ ဘူးဆိုရင် မထိန်းနိုင် ဘူးဆိုတာ အင်မတန်မှ ထင်ရှားတယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ပညာကိုရဖို့ အတွက် မြတ်စွာဘုရားက အမြဲတမ်း ဆုံးမသွန်သင် ထားတယ်။

"ပညာ နရာနံ ရတနံ" တဲ့ ။ လူတွေရဲ့ မြတ်နိုးစရာ အကောင်းဆုံးရ တနာဆိုတာ ပညာ ဖြစ်တယ်ပေါ့။ ပညာ သိတတ်အောင် ကြိုးစားအား ထုတ်ကြရမှာ ။ ဒီလိုဆိုတာပေါ့။ ဒါကြောင့်မို့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အဆုံးအမဆိုတာ ပညာနဲ့ မှ လိုက်နာနိုင်တာ။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လုပ်ပြီး ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အားကိုးရမယ့် အကြောင်းအရာတွေကို မြတ်စွာဘုရားက ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတာ။

ဒီသုတ္တန်လေးက လောကမှာ နေကြတဲ့ လူတွေ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တွေအတွက် ဘယ်လိုနေရမယ်၊ ဘယ်လိုထိုင်ရမယ်ဆိုတာ လောကမှာ အောင်မြင်ကြီးပွားဖို့ အတွက် ဒီသုတ္တန်ကို ဟောခဲ့တာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီသုတ္တန်ကို ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုတဲ့ အဋ္ဌကထာ ကျမ်းမှ

ဒီသုတ္တန်ကို "ဂိဟိဝိနယ" လူတွေကို အဆုံးအမပေးတဲ့ သုတ္တန်၊ လူတွေ လိုက်နာရမယ့် ဂိဟိဝိနယ သုတ္တန်လို့ ဒီလို ပြောတာနော်။ ဘဝမှာ အောင်မြင်ဖို့ အတွက် ဘုရားဆုံးမထားတဲ့ အတိုင်း ရှောင်သင့်တာတွေကို ရှောင်လို့ ၊ ဆောင်သင့်တာတွေကို ဆောင်မှ သာလျှင် ဒီလောက နောင် လောကအတွက် ကြီးပွား တိုးတက်မှာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ တစ်ထစ်ချမှတ် သားထားဖို့ ပဲ။

ဒီထဲမှာ တန်ခိုးတော်နဲ့ မ စတယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ ဘယ်တော့မှ လည်း ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး နော်။ သို့သော် လူတွေကတော့ ဒါကို မျှော်လင့် တမ်းတနေကြတာပေါ့။ ဘုရားကို ယုံကြည်တယ်လို့ ဆိုတဲ့ နေရာမှာ တောင် ဘာကိုယုံကြည်တာလဲလို့ ဆန်းစစ်ကြည့်ဖို့ လိုတယ်။ တန်ခိုးကို ယုံကြည်တယ်ဆိုရင် မဟုတ်ဘူး နော်။

မြတ်စွာဘုရားက သဒ္ဓါဆိုတဲ့ စကားလုံးရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြတဲ့ အခါမှာ "သဒ္ဓဟတိ တထာဂတဿ ဗောဓိ" တဲ့ ။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဗောဓိ ဉာဏ်ကို ယုံကြည်တယ်လို့ ဒီလိုပဲ ပြောတယ်။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အစွမ်း တန်ခိုးကို ယုံကြည်တယ်လို့ မဆိုဘူး။ အဲဒါဟာ ခဏခဏ တွေ့တယ်။ ဘုန်းကြီးတို့ မစဉ်းစားမိဘူး။ နောက်ပိုင်း စဉ်းစားလိုက်တဲ့ အခါ ဩော်- လောကလူတွေ ယုံတယ် ဆိုတာ အစွမ်းတန်ခိုး ယုံနေကြတာပဲ။ မြတ်စွာ ဘုရားက အစွမ်းတန်ခိုး ယုံခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး ၊ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဉာဏ်တော်ကို ယုံခိုင်းတာ။ ဉာဏ်တော် ယုံခိုင်းတာ ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်ရှိလဲ ။ ငါ ပြောတာမမှားဘူး၊ ငါသိလို့ ပြောတာ။ အဲဒီတော့ သိလို့ ပြောတယ်။ သိလို့ ဆုံးဖြတ်တယ်။ ဒီလမ်းကို သွားရမယ်။ ဒီအလုပ်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ဉာဏ်၊ သိတဲ့ ဉာဏ် ရှိတယ်ဆိုတာကို ယုံကြည်ရမှာ ပဲ။

ဆရာဝန် ယုံကြည်တယ်ဆိုတာလည်း ဉာဏ်ကိုယုံကြည်တာပဲ၊ တ

ကယ်ကတော့ ဆရာဝန်ကို ယုံပြီးတော့ ပုံအပ်ကြတယ်ဆိုတာ ဉာဏ်ကို ယုံတာလေ။ သူ့ရဲ့ အစွမ်းသတ္တိ၊ ဒီဆရာကြီးက တော်တယ်နော်၊ ဆေးကုသတယ်ဆိုတာ ဉာဏ်ပညာပဲလေ၊ ဒါလည်း တန်ခိုးကို ယုံတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ သို့သော် တခြားဘာသာတွေကျတော့ တန်ခိုးကို ယုံတာလေ။ သူတို့က အစွမ်းတန်ခိုးကိုယုံတာ။ အဲဒီတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ယုံတယ်ဆိုတာ ဘုရားရဲ့ အစွမ်းတန်ခိုးကို ယုံတာ မဟုတ်ဘူး ။ ဘုရားဟော တဲ့ စကားလုံးအတိုင်းပြောရင် "သဒ္ဓဟတိ တထာဂတဿဗောဓိ" တဲ့ ။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဗောဓိကို ယုံတယ်လို့ ဆိုတာ။ ဘုရားဉာဏ် ဦးဆောင်ပြီးတော့ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ဘုရားရဲ့ အရည်အချင်းတွေ၊ ဂုဏ်ရည်တွေကို ယုံကြည်တယ်လို့ ဒီလိုအဓိပ္ပာယ် ရတယ်နော်။

ဘုရားရဲ့ ဉာဏ်စွမ်းနဲ့ ဟောကြားဆုံးမထားတာတွေကို ဘုန်းကြီးတို့ တတွေ လိုက်နာကျင့်သုံး ကြရတာပေါ့။ ဒီအဓိပ္ပာယ်ကို ဆိုလိုတယ်ပေါ့။ အဲဒီတော့ ဒီသုတ္တန်ရဲ့ အစမှာ ပြောထားတဲ့ အတိုင်း လောကဝိဇယလမ်းစဉ် တဲ့ ။ ဒုက္ခရောက်စေတတ်တဲ့ အလုပ် ၄-မျိုးကို ဖယ်ရှားရမယ်တဲ့ ။ နံပါတ် (၁)က လူ့ဘဝရလာလို့ ရှိရင် ကိုယ့်ကို ဒုက္ခပေးမယ့် အလုပ် ၄-မျိုးကို ရှောင်ရမယ်တဲ့ ။ အဲဒီအလုပ် (၄)မျိုးက ဘာလဲဆိုရင် ပါဏာတိပါတ၊ အဒိန္နာဒါန၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ ရယ်၊ မုသာဝါဒရယ်၊ ငါးပါး သီလပဲပြောတာ။ ငါးပါးသီလထဲက သုရာမေရယ ဒီထဲမှ မပါသေးဘူး။ နောက်ကျတော့ လာမှာ နော်။ အခု ဒီထဲမှာ ဒုက္ခပေးမယ့် အလုပ်တွေက ဘာလဲဆိုရင် ပါဏာတိပါတ တဲ့ ။ အဒိန္နာဒါန တဲ့ ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ တဲ့ ၊ မုသာဝါဒါ တဲ့ ။ ဒီ ၄-မျိုးကို ကျူးလွန်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဟာ ဘဝမှာ ဒုက္ခရောက်နိုင်တယ်တဲ့ ။

ကဲ - စဉ်းစားကြည့်ရအောင်၊ ပါဏာတိပါတ ကျူးလွန်ပြီ၊ ဘဝမှာ သူ

များ အသက်တွေကို သတ်လာခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် အတိတ်ဘဝတုန်းက ပါဏာတိပါတ မရှောင်ဘူးဆိုရင် ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးလို့ လူဖြစ်လာတာတောင်မှာ ပဲ ဘာဖြစ်လာတုန်းဆိုတော့ အမေတောင် မသိဘဲနဲ့ လျှောသွားတာတွေ အများကြီးပဲနော်။ မိခင်ရဲ့ ဝမ်းထဲမှာ တင်လျှောသွားတယ်။ အသက် ဘယ်လောက်တိုတယ်ဆိုတာ လူ့ဘဝတောင် မရောက်လိုက်ဘူး။ တချို့ကျတော့ လူ့ဘဝရောက်လာ ပြီးမှ သေသွားတာ။ တချို့ကျတော့ လူ့ဘဝရောက် လာပြီး ၃-၄ နှစ်လောက်နေပြီးမှ သေသွားတယ်။ မသေလည်း ရောဂါဝေဒနာတွေနဲ့ ခံရတယ်။ အဲဒါ ပါဏာတိပါတရဲ့ အပြစ်တွေပဲပေါ့။

လူတိုင်းလူတိုင်းဟာ ဒီလိုဖြစ်တာမှ မဟုတ်တာ။ သူ့မှာ ဖြစ်တာ ဘာကြောင့်ဖြစ်ရလဲလို့ ဆိုရင် ဒီပါဏာတိပါတ မျိုးစေ့ကြောင့် ဖြစ်လာတာ။ အဲဒီတော့ ဒီဟာက ကံ ကံ၏ အကျိုးကို မယုံမရှိနဲ့ ။ Many Mension ဆိုတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ရှိတယ်။ English လိုရေးထားတာ။ စိတ်ဝင်စားလို့ ရှိရင် စာအုပ်ဆိုင်တွေ သွားရှာပြီးတော့ဖတ်။ Many Mension ဆိုတာကို ချမ်းမြေ့ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘာသာပြန်ထားတာရှိတယ်။ "အနောက်တိုင်းက တမလွန်ဘဝပြဿနာ" ဆိုတဲ့ စာအုပ်ပဲ။ အိပ်မွေ့ ချပြီးတော့ ဆေးကုတဲ့ အတတ်ပညာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ မှတ်တမ်းတွေကို စာအုပ်ရိုက်ထား တာ။

စာအုပ်ရိုက်ထားတဲ့ အထဲမယ် ဘာတစ်ခုပါတုန်းဆိုတော့ လူတစ်ယောက်ဟာ နားမကြား ဘူး။ အကြားအာရုံ ချို့တဲ့ နေတယ်။ အကြားအာရုံ ချို့တဲ့ နေတော့ အဲဒီလူကို ဆေးကုဖို့ အိပ်မွေ့ချ ပညာတတ်တဲ့ လူက အိပ်မွေ့ချပြီးတော့ မေးတဲ့ အခါမှာ သူ့ကို မေးတယ်၊ ဒီလူ ဘာဖြစ်လို့ နားပင်းနေ လဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ နားအကြားအာရုံ ချို့တဲ့ နေလဲဆို သူက ကြည့်တယ်။ သူက ဘယ်လို ဟောတုန်းဆို တော့ "ဒီလူဟာတဲ့ ၊ အလှူခံပုဂ္ဂို

လံတွေ လာပြီး အလှူခံတာကို မကြားချင်ယောင်ဆောင်နေတာ" တဲ့ ၊
အဲဒါ ဘုန်းကြီးပြောတာ မဟုတ်ဘူး နော်။ အဲဒီထဲမှာ ရေးထားတာ။ ဖ
တ်ကြည့် English လို ဖတ်ချင် တယ်ဆိုရင် Many Mension ဆိုတဲ့ စာအု
ပ်ကိုဖတ်။ မြန်မာလို ပြန်ထားတာ ဖတ်ချင်ရင် ချမ်းမြေ့ ဆရာတော်ဘု
ရား ဘာသာပြန်ထားတဲ့ "အနောက်တိုင်းက တမလွန်ဘဝပြဿနာ" ဆို
တာ ဖတ်။ အဲဒီဟောတဲ့ လူက ခရစ်ယာန်၊ သို့သော် သူဟောနေတာ ကံ
ကံ၏ အကျိုးတွေကို ဟောနေတာ။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ပိုလီယိုရောဂါ ဖြစ်တယ်၊ အောက်ပိုင်းသေ
နေတယ်။ Wheel Chair နဲ့ နေရတယ်၊ သွားရတယ်။ သူ့ရောဂါ ဘာလို့ ဖြ
စ်တာတုန်းဆိုတာ သွားမေးတယ်လေ၊ သွားမေးတဲ့ အခါမှာ "ဒီအမျိုးသ
မီးဟာတဲ့ ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ ၇-ဘဝတုန်းက ရောမခေတ်က ကျားစာကျွေးတဲ့ ၊
ခြင်္သေ့စာ ကျွေးတဲ့ လူတွေ (ရာဇဝင်ဖတ်ဖူးတဲ့ သူတွေ သိလိမ့်မယ်၊ အဲဒီ
ခေတ်တစ်ခေတ်ရှိတယ်) လှောင်အိမ်ထဲ က ခြင်္သေ့ကို လွှတ်လိုက်တဲ့ အ
ခါမှာ ခြင်္သေ့က အဲဒီလူကို ပြေးပြီးတော့ တိုက်ခိုက်လိုက်တယ်။ ပုတ်လို
က်တဲ့ အခါမှာ လဲကျသွားတယ်၊ အဲဒါကို သူက ပွဲကြည့်ပရိသတ်ထဲမှာ
လက်ခုပ်လက်ဝါး တီးပြီးတော့ ရယ်မောခဲ့တယ်" တဲ့ နော်။ အဲဒီ အကုသို
လ်ကံကြောင့် အခုလိုဖြစ်တာတဲ့ ။ ဒါက အပေါ့ ဆုံးအပြစ်လေးဖြစ်မယ်။
အဲဒီတော့ ဒီကနေ့ ခေတ်မှာ လည်း ပဲ ဒီ ပါဏာတိပါတ ဆိုတာ ဒီကနေ့
ခေတ် တင်ပဲ။ မျက်မှောက်ဘဝမှာ ပဲ အကျိုးပေးသွားတတ်တယ်။

လူကြီးတစ်ယောက်ဟာ ကျိုးကန်းတွေကို ဖမ်း၊ ဖမ်းပြီးတော့ ခြေ
ထောက်ဖြတ်တယ်။ သူ မသေခင်မှာ ခြေထောက်ပြတ်သွားတယ်။ ဒီဘဝ
တင် ကိုယ်ခံရတာတွေ၊ အဲဒီလို ပုံဝတ္ထုတွေဟာ အများကြီး ရှိတယ်ပေါ့။
အဲဒီတော့ ပါဏာတိပါတ အလုပ်ဟာ နောင်ဘဝမှာ လည်း အကျိုးပေးမ
ယ်။ သံသရာမှာ လည်း မကောင်းတဲ့ အကျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်တယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ကမ္ဘာကလေးသာ တဲ့ ၊ အဲဒီ အချိန်ဘုရားက ကယ်လို့ မရဘူးလေ။

လူချင်းတူရဲ့ သားနဲ့ မိသားစုတစ်ဦးထဲက မွေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မွေးကတည်းက တချို့ရောဂါပါလာ တယ်လေ။ တချို့များ သူများကျောက်ကပ် နှစ်လုံး၊ သူတစ်လုံးထဲဆိုတာလည်း ရှိတယ်နော်။ မွေးကတည်းက ကျောက်ကပ်က တစ်လုံးထဲ မွေးလာတဲ့ လူ ဘယ်လိုလုပ်ပါ့မလဲ၊ တညင်းသီးကြိုက် ရင် ဒုက္ခပဲ။ အဲဒီလို မပြည့်မစုံ ဖြစ်လာတာတွေ အများကြီး ရှိတယ်ပေါ့။ အဲဒါတွေဟာ ပိုးကြောင့်ဖြစ် တာ မဟုတ်ဘူး ၊ ကံကြောင့်ဖြစ်တာတွေ၊ ဒီလိုဆိုလိုတယ်ပေါ့။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီအလုပ်ဟာ စိတ်ပူ စရာကောင်းလို့ မလုပ်နဲ့ တဲ့ ၊ ဒုက္ခရောက်နိုင်တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ပြောတာ။

ဟော - လူ့ဘဝရောက်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ပါဏာတိပါတ အမှုကို ရှောင်ကြဉ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကျတော့ ကြည့်။ အသက်ရှည်တယ်၊ ကျန်းမာတယ်၊ မွေးလာကတည်းက ကျန်းကျန်းမာမာကြီး မွေးလာတယ်။ ရှည်လိုက်တာ အသက် ၇၀၊ ၈၀၊ ၉၀ ထိအောင် ဒီလို ကျန်းမာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိတယ်။ ရန်ကုန်မှာ အဘိဓမ္မာအသင်းဥက္ကဋ္ဌ ဒကာကြီးတစ်ယောက်ဆို ရင် အသက် ၉၀ ကျော်နေပြီ။ မာမာ ကျန်းကျန်း သွားလိုက်လာလိုက်၊ လှုပ်ရှားလိုက်၊ အထိုင်အထများ သွက်နေတာပဲ။ ဒီလိုဟာတွေက ပါဏာတိပါတ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အသက်ရှည်တယ်၊ ကျန်းမာတယ်လို့ ဒီလိုပြောတာ။

အဲ-တချို့ကျတော့ ၆၀-လောက် ရှိသေးတယ်၊ သိပ်ပြီး မသွားနိုင်တော့ဘူး၊ ယိုင်ထိုးဖြစ်လာ ကုန်ပြီ။ ဟော အားတွေပြတ်ပြီ။ ပါဏာတိပါတကံ ရှိတဲ့ လူနဲ့ မရှိတဲ့ လူ အင်မတန်မှ ကွာတယ်တဲ့ နော်။ လူ့ဘဝမှာ

အသက်ရှည်ချင်ကြတယ်ဆိုရင် ဒါကိုရှောင်ပါ။ လောကအောင်မြင်ဖို့ အတွက် အသက်ရှည် ဖို့ က အရေးကြီးသေးတယ်။ (အသက်မရှည်လို့ ရှိရင် ဒီမိုကရေစီ တွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး နော်) အသက်ရှည် ဖို့ လည်း အရေးကြီးတယ်လို့ ဒီလို မှတ်ရမယ်။ အသက်မရှည်ရင် စောစောသေသွား၊ ဘယ်တွေ့မလဲ လေ။ ခေတ်ကောင်းဆိုတာ တစ်ခါတစ်ခါ လာတာပဲလေ။ ဒါကြောင့်မို့ ပါဏာတိပါတကံကို ရှောင်ရ မယ်လို့ ဒီလိုပြောတာနော်။

ဟော-နောက်တစ်ခုက **အဒိန္နာဒါန**။ ဟုတ်ပြီ၊ အသက်ရှည်တယ်၊ ကျန်းမာတယ်၊ သို့သော် **အဒိန္နာဒါန** မလုံခဲ့လို့ ရှိရင် ဘာဖြစ်လဲ၊ ကိုယ်ပစ္စည်း ခဏခဏ အသိမ်းခံရတယ်၊ ပါသွားပြန်ပြီ။ အလုခံရတယ်၊ အယက်ခံရတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ ချမ်းသာချမ်းသာနော်။ မီးလောင်လို့ ပါသွားတာ တို့ ၊ ရေမျောလို့ ပါသွားတာတို့ ၊ တစ်နည်းနည်းနဲ့ ပစ္စည်းက ပျက်သွားတာတို့ ၊ ကိုယ်က သုံးရတယ်ကို မရှိဘူး။ ရှာလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ၊ ရလိုက် ဆုံးသွားလိုက်၊ ရှုံးလိုက်နဲ့ ဒီလိုတွေ အကြိမ်ကြိမ် ကြုံရ တတ်တယ်တဲ့ ။ ဒါက အပေါ့ဆုံး အပြစ်ပါ။ သူများ ပစ္စည်းကို မတရားတဲ့ နည်းနဲ့ ယူလို့ ရှိရင် အာဒိန္နာ ဒါနဖြစ်တယ်တဲ့ ။ ခိုးခြင်း ၂၅-မျိုးတောင်မကဘူး၊ ၅၀-လောက်ဖြစ်နေပြီနော်။ ပစ္စည်းအလစ်သုတ် ခိုးတာတို့ ၊ လိမ်ခိုးတာတို့ ၊ လှည့်ပတ်ခိုးတာတို့ ။ ဒီထဲမယ် သူများ ပစ္စည်း ရလိုမှုနဲ့ လုပ်တာမှန်သမျှ ဟာ ခိုးခြင်းထဲမှာ ပါတယ်ပေါ့။ မမှန်မကန် အတုပစ္စည်းကို လုပ်ပြီးတော့ ရောင်းဝယ်တာလည်း ခိုးတာ ပဲ။ လိမ်ပြီးတော့ ခိုးတာ။

လူတစ်ယောက်ဆို လိမ်တာလေးက တော်တော်လေး ပိပိရီရီလိမ်တာ၊ စာထဲမှာ မှတ်တမ်း တင်ထားတယ်၊ နည်းတော့ မယူကြနဲ့ ။

တောက လူတစ်ယောက်က သမင်လေး ၂-ကောင် ယူလာတယ်။ တ

စံကောင်က အကြီး၊ တစ်ကောင်က အငယ်တဲ့ ။ အဲဒီခေတ်က ငွေဈေးနဲ့ ပြောရင် အကြီးကောင်က ၂-ကျပ်။ အကြီးကောင် လိုချင်ရင် ပိုက်ဆံ ၂-ကျပ်ပေးရမယ်။ အငယ်ကောင် လိုချင်ရင် ၁-ကျပ်။ အဲဒီတော့ အရက်သမား တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့တယ်။ တွေ့တော့ မေးတယ်။ "ဈေးသွားရောင်းဖို့ လား" "အေး ဟုတ်တယ်၊ ရောင်းမှာ " "တစ်ကောင် ဘယ်လောက်တုန်း" ပေါ့။ "ဒီ သမင်ကြီးက ၂-ကျပ်၊ အကောင်လေးက ၁-ကျပ်" အရက်သမားက အကြံဉာဏ်ကောင်းတယ်။ သူ့အိတ်ထဲ စမ်းလိုက်တော့ ပိုက်ဆံလေး ၁-ကျပ် တွေ့တယ်။ ၁-ကျပ်ပေးပြီး အကောင်လေး ယူသွားတယ် ။ အတော်လေး သွားပြီးတဲ့ အခါကျတော့ သူက ပြန်ခေါ်တယ်။ နေပါဦး နေပါဦးနဲ့ ဆိုပြီးတော့ ခုန ဟိုလူကလည်း အတ တကိုး။ ဂဏန်းလည်း တွက်တတ်မယ် မထင်ဘူး။ အဲဒီတော့ ပြန် လာပြီး ပြောတယ်။ "ကျုပ်အကောင်လေး မယူတော့ ဘူး၊ အကောင်ကြီးပဲ ယူတော့မယ်" ဆိုတော့ ဟိုလူက ပြောတယ်။ "ခင်ဗျား အကောင်ကြီးယူရင် ငွေ ၁-ကျပ် ထပ်ပေးရမယ်" "ဟာ ခင်ဗျား ဘာပြောတာတုန်း။ စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ခင်ဗျားကို ငွေ ၁-ကျပ် ပေးပြီးသားနော်" "ဟုတ်တယ် ပေးပြီးသား" "အဲဒီငွေ ၁-ကျပ်ရယ်၊ ဒီကောင်လေးက ၁-ကျပ် တန်တယ်။ အဲဒီတော့ ၂-ကျပ်ပြည့်ပြီ၊ ဟိုအကောင်ကြီးပေးလိုက်" အဲဒီရောင်းတဲ့ လူကလည်း ဘာပြောရမှန်း မသိဘူး။ အကောင်ကြီးပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီလိမ်နည်းဟာ ဘယ်လောက်ပီရိတယ် ဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်နော်။ အဲဒီလိုနည်းနဲ့ လှည့်ယူသွားတာ။ ဒါလည်း အဒိန္နဒါန ပဲ။

နောက်တစ်ခါ လူတစ်ယောက်က တောထဲက ယုန်ကလေးတစ်ကောင်တွေ့လို့ ဖမ်းလာတယ်။ ယုန်လေးက သိပ်ပြီးတော့ မပြေးနိုင်သေးဘူး၊ ယုန်လေးက ငယ်ငယ်လေး။ သူက ချောင်းလေးတွေ တော့ ရေချိုးတာပေါ့။ ဆင်းပြီးတော့ ယုန်လေးကို သူ့အဝတ်ပေါ်မှာ အသာ

လေးတင်ပြီးတော့ ရေချိုး တယ်၊ လူတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။ ဟို လူတစ်ဘက်လှည့် ရေချိုးနေတုန်း ဗြဲနံ့ကနဲ ခေါင်းပေါ် ကို ယုန်လေး ကောက်တင်လိုက်တယ်။ ခေါင်းပေါ် ယုန်ကလေး ကောက်တင်ပြီး သူလည်း ရေဆင်း ချိုးနေတယ်။ ယုန်လေး သူ့ခေါင်းပေါ်မှာ ။ အဲဒီတော့ ဟိုလူက ရေချိုးရာကတက်ပြီးတော့ သူ့ယုန် ပျောက်တော့ ရှာတာပေါ့။ ဟိုကြည့် ဒီကြည့် ကြည့်တဲ့ အခါကျတော့ ဟိုလူက လှမ်းပြောတာ၊ "ခင်ဗျား ဘာရှာတာတုန်း" "ကျုပ်ယုန် ခုနက ဒီနားထားတာ၊ ပျောက်နေလို့ " "ခင်ဗျား တော်တော် အ တာပဲ၊ ယုန်ဆိုတာက အဲဒီလို ထားရင် ထွက်ပြေးမှာ ပေါ့။ ကျုပ် ကြည့်ပါလား၊ ကျုပ်ယုန်လေး ခေါင်းပေါ်တင် ရေချိုးနေတာ" ဟိုလူက ဇေဇေဝါဖြစ်သွားပြီး ဟုတ်မှာ ပဲဆိုပြီး ထွက်သွားရော။

အဲဒီနည်းတွေတော့ အတုမခိုးနဲ့ ပေါ့။ အင်မတန်မှ ပီပီရီရီလိမ်သွားတာ။ အဲဒါမျိုးတွေဟာ လောကကြီးမှာ တကယ်ဖြစ်ခဲ့တာတွေ ရှိတယ် နော်။ လိမ်တာပေမဲ့ ပီရီတယ်ပေါ့။ သူများ ပစ္စည်း ယူဖို့ ရာအတွက် အဲဒီလိုလုပ်တာ။ ကျန်တဲ့ လူက ဇေဇေဝါ ဖြစ်ကုန်ရော။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ အဒိန္နာဒါန ဆိုတာ ရှောင်ရမယ်တဲ့ ။ မရှောင်ဘူးဆိုရင် အသက်တော့ ရှည်ပါရဲ့ ၊ ပစ္စည်း ခဏခဏ ပျက်မယ်၊ ဒုက္ခ ခဏခဏ ရောက်မယ်။ ဟောဒါမျိုးတွေ ဖြစ်တတ်တယ်တဲ့ ။

နောက်တစ်ခါ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ။ သူတစ်ပါး သားမယား ပြစ်မှားတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်ဟာ အရပ်ထဲမှာ လူမုန်းများ တယ်၊ တွေ့ဖူးကြမလားမသိဘူး၊ တချို့က မြင်မြင်ချင်း အမြင်ကတ်စရာကောင်းတဲ့ လူတွေရှိတယ်။ ဘာကြောင့် အမြင်ကတ်တာမှန်း မသိဘူး။ ကိုယ်လည်း သိတာ မဟုတ်ဘူး ။ သူ့ကို အဲဒီလို အမြင်ကတ်စရာကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အများအားဖြင့် သူ့ကံ ကိုကံ အမြင်ကတ်စရာ အလုပ်တွေ လုပ်

လာတယ်။ အဲဒီတော့ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အဲဒီလို အရပ်ထဲမှာ လူ့ချဉ်ဖတ်ဖြစ်တတ်တယ်တဲ့ ။ ဒါက အပေါ့ဆုံးအပြစ်နော်။ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး ဆိုရင် Gay ပါတီထဲမှာ ပါတီဝင်ဖြစ်သွားတယ် ။ သူ့ကံကနေ ပို့လိုက်တာလေ။ မွေးတော့ ယောက်ျားမွေးပါရဲ့ ။ မင်း ဒီအသိုင်းအဝိုင်းမှာ နေလို့ မတော်ဘူး၊ ဟော မင်း အလွန်ဆိုးတဲ့ လူဆိုပြီး အဲဒီထဲကို ပို့လိုက်တယ်။ အဲဒီလိုတွေ ဖြစ်တတ်တယ်တဲ့ ။ အဲဒါ သတိထားစရာပေါ့။ ဒုက္ခရောက်တာ တွေပေါ့။ ဒီလိုဆိုလိုတယ်။

မုသာဝါဒ - သူများကို လိမ်လည်ပြီး သူများ အကျိုးစီးပွား ပျက်စီးအောင်လုပ်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်ဟာ ခဏ ခဏ မဟုတ်မတရား စွပ်စွဲခံရတတ်တယ်၊ အဖမ်းခံရတယ်။ တချို့များ ဆိုရင် တော်တော် ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ ထောင်တွေ ဘာတွေတောင် ကျသွားတယ်၊ စွပ်စွဲခံရတာ လေ။ တကယ်တော့ သူ မဟုတ်ဘူး ။ မဟုတ်ပေမဲ့ စွပ်စွဲခံရပြီး အဖမ်းခံလိုက်ရတယ်။ သူလို့ ထင်ပြီး တော့ အဖမ်းခံရတာ။ အဲဒါမျိုးတွေဟာ မုသာဝါဒရဲ့ အပြစ်တွေလို့ ဒီလိုပြောတာနော်။ လုပ်တဲ့ လူကို သေချာမသိဘဲနဲ့ ဒီလူကို လုပ်တယ်လို့ ယူဆပြီး အဖမ်းခံရတဲ့ သူတွေ အများကြီးပဲ ရှိတယ်။ ကမ္ဘာမှာ အထင်လွဲပြီး အဖမ်းခံရတာရှိတယ်။ အဲဒါမျိုးဆို အလွန်နစ်နာတာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုဖြစ်တာ တုန်းလို့ ဆိုရင် သူက လိမ်ခဲ့တာကိုး။ လိမ်ခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် သူက လိမ်ခြင်းရဲ့ အကျိုးကျေးဇူး ကို ခံရတာတဲ့ ။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီ ဒုက္ခရောက်စေတတ်တဲ့ အကုသိုလ်ပြစ်မှုကြီး ၄-ခုကို ရှောင်ပါတဲ့ ။

ဘာဖြစ်လို့ ရှောင်ခိုင်းတာတုန်း။ လူ့ဘဝရလာလို့ ရှိရင် ကျန်းမာရမယ်။ အသက်ရှည်ရမယ်။ ဒါမှ လူ့ကောင်းကျိုး လုပ်နိုင်မယ်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု စီးပွားဥစ္စာ တောင့်တင်းမယ်။ ပါဏာတိပါတ မှ ရှောင်ခဲ့သည့်အတွက် အသက်ရှည်တယ်၊ ကျန်းမာတယ်။ **အာဒိန္နာဒါန** မှ ရှောင်ခဲ့သ

ည့်အတွက် စီးပွားဥစ္စာတွေ ဖြစ်ထွန်းတယ်။ ကိုယ် ရလာတဲ့ ပစ္စည်းဟာ ခိုင်မာတယ်၊ ဘယ်တော့မှ မပျက်စီးဘူး။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ မှ ရှောင်ခဲ့ သည့်အတွက် ဘဝမှာ ပီပီသသ လူရာဝင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တယ်။ လူမုန်း မ များ ဘူး။ လူချစ်လူချင် ပေါတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ မုသာဝါဒ မှ ရှောင်ခဲ့သည့်အတွက် ကြောင့် မဟုတ်မတရား စွပ်စွဲခံရတာမျိုး တစ်ခါမှ မရှိဘူး။ စကားပြောတဲ့ အခါ သြဇာအာဏာရှိ တယ်။ ဟော - လူ့ဘဝရောက်တယ်ဆိုတာ ဒီအချက်တွေနဲ့ ညီမှ လူဖြစ်ရကျိုးနပ်တော့မှာ ပေါ့။ ဒါကြောင့်မို့လို့ လူဖြစ်ရကျိုးနပ်ဖို့ အတွ က် ဒါတွေဟာ ရှောင်သင့်တယ်ဆိုတာ အင်မတန်မှ ထင်ရှား တယ်ပေါ့။ ဒါက ရှောင်ရမယ့် အချက်တွေကို မြတ်စွာဘုရားက ဒီလိုဟောတာ။

အဂတိ (၄)ပါး ရှောင်

နောက်တစ်ခုကတော့ အကြောင်း ၄-မျိုးနဲ့ မကောင်းမှုကို မလုပ်နဲ့ တဲ့ ။ အကြောင်း ၄-မျိုး ဆိုတာ အဂတိ ၄-ပါးကို ပြောတာ။ လောကမှာ အဂတိဆိုတာ မလိုက်သင့်တဲ့ လမ်းကို လိုက်တာ၊ တရားလမ်းကြောင်း က သွေဖည်တာကို အဂတိလိုက်တယ်လို့ ခေါ်တာ။ အဂတိ ဆိုတာ မလို က်သင့် တဲ့ လမ်းကြောင်း။ ဓမ္မလမ်းကြောင်းကို သွေဖည်တဲ့ လမ်းကြော င်း။ လူတွေ အဂတိ လိုက်ခြင်းရဲ့ အကြောင်း ၄-မျိုးရှိတယ်။ ဆန္ဒ- ကိုယ် နဲ့ အသိဖြစ်လို့ ရင်းနှီးတယ်၊ မိတ်ဆွေဖြစ်တယ်။ ကိုယ့်ကို လာဘ်ထိုး ထားလို့၊ သူက ပိုက်ဆံတွေအများကြီး ပေးထားလို့ သူ့ကို favour ပေးတ ယ်။ ဟော - ဆန္ဒ ကြောင့်မဟုတ်မတရား ဆုံးဖြတ်တယ်။ တရားရုံးတွေ မှာ အနိုင်ပေးလိုက်တယ်။ လာဘ်ပေးတဲ့ လူ အနိုင်ပေးလိုက်တယ်နော်။ ကိုယ့်မိတ်ဆွေမို့ အနိုင်ပေးလိုက်တယ်။ ဟော - အဲဒါမျိုးကို ဆန္ဒာဂတိ

လိုက်တယ်လို့ ခေါ်တာ။ အမှန်တရားအတိုင်း မဖြစ်ဘူးတဲ့ ။

ဆန္ဒကိုလိုက်ပြီးတော့ မလုပ်ရဘူးလို့ ဒီလိုပြောတာ။ ဆန္ဒလို့ ဆိုတဲ့ ချစ်ခင်မှုကို အကြောင်းပြု ပြီး တရားလမ်းကြောင်းက သွေဖည်တာမျိုး မလုပ်ရဘူးတဲ့ ။ တရားလမ်းကြောင်းအတိုင်းပဲ ဖြစ်စေရ မယ်၊ ဒီလိုပြောတာနော်။ အဲဒီ ဆန္ဒဂတိလိုက်ပြီးတော့ ဆုံးဖြတ်ပြီ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ပဲ ဆန္ဒဂတိ လိုက်ပြီးတော့လုပ်ပြီ ဆိုလို့ ရှိရင်တော့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ဂုဏ်သတင်းဟာ လဆုတ်ပက္ခမှာ ထွက်တဲ့ လလိုပဲ တဖြည်းဖြည်း သေးသွားမှာ ပဲတဲ့ ။ နောက်ဆုံး ပျောက်ကွယ်သွားမယ်ပေါ့ ဒီလို ပြောတာနော်။ အဲဒီ တော့ ဆန္ဒဂတိ ဆိုတာ မလိုက်ရဘူး။

တချို့ကျတော့ ဒီလူဟာ ငါနဲ့ မတည့်တဲ့ လူဆိုပြီး မုန်းလို့ ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်တာမျိုး။ တရားလမ်းကြောင်းအတိုင်း မလုပ်ဘဲနဲ့ မုန်းတီးမှုကို အကြောင်းပြုပြီး ပြစ်ဒဏ်ကို ကြီးကြီးမားမား ချပစ်တာတို့ ၊ မုန်းတာကို အကြောင်းပြုပြီး ဘက်လိုက်တာတို့ ဖြစ်တယ်။ အရပ်ထဲမှာလည်း ဒီလို ရှိတယ်လေ။ အလုပ်တူတူ လျှောက်တယ်၊ ကိုယ်မုန်းတဲ့ လူဖြစ်လို့ ဖယ်လိုက်တယ်။ ဟော - မုန်းလို့ ဖယ်လိုက်တာ။ ဒေါသဂတိ လိုက်တယ်လို့ ဒီလိုပြောတာ။

မောဟဂတိ ဆိုတာကျတော့ လုပ်သင့်တာနဲ့ မလုပ်သင့်တာ၊ အရည်အချင်းကောင်းတာ မကောင်းတာကို မရွေးတတ်လို့ မလုပ်သင့်တာကို လုပ်သင့်တယ်ထင်တယ်၊ မဟုတ်တာကို အဟုတ် ထင်ပြီးတော့ လုပ်တယ်။ ဒါကို မောဟဂတိ လို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒါမျိုးနဲ့ လည်း ပဲ ဒီ မကောင်းမှုကို မလုပ်ရဘူးလို့ ဆိုတယ်။ တရားလမ်းကြောင်းအတိုင်းပဲ အစစ်အမှန်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမယ်။

ဘယဂတိ ဆိုတာကတော့ ဒီလူက အာဏာရှိတယ်၊ ပိုက်ဆံရှိတယ်၊

ငါ့ကို ဒုက္ခပေးလိမ့် မယ်။ သူတော့ သာသာထိုးထိုးလေး လုပ်ပေးမှ ဖြစ်
မယ်လို့ ဆိုရင် ဒါ ဘာယာဂတိ ခေါ်တယ်။ ကြောက်လို့
တရားလမ်းကြောင်းအတိုင်း မလုပ်ဘဲနဲ့ ရှောင်လွှဲလို့ ရှိရင် ဘာယာဂတိ
လို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီ အဂတိ ၄-ပါးနဲ့ ဆန္ဒ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဘယ လို့ ဆို
တဲ့ ဒီစိတ်ရဲ့ အခြေအနေတွေနောက်လိုက်ပြီးတော့ အဲဒီအကြောင်း ၄-
မျိုးကြောင့် အကုသိုလ်ကို မလုပ်မိပါစေနဲ့ တဲ့ ။

လောကကြီးမှာ အကုသိုလ်လုပ်နေတာဟာ အဲဒီ ၄-မျိုးထဲက တစ်မျိုး
မျိုးဖြစ်နေတတ်တယ် တဲ့ ။ ဟုတ်တယ်။ ဒါက ဒီ ၄-မျိုးကြောင့်မို့လို့ ဓမ္မ
လမ်းကြောင်းကနေ သွေဖည်ပြီးတော့ လုပ်နေကြ တာတွေရှိတယ်။
လောကကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ဒီအတူတကွ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အသင်းထဲမှာ
လည်း ဒီလူကတော့ ငါနဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ ငါ့မိတ်ဆွေဆိုပြီးတော့ အပြစ်ရှိပေမဲ့
လို့ သာသာထိုးထိုး ထားတယ်။ မတည့်တဲ့ လူကျတော့ အပြစ်သေးသေး
လေးကို အကြီးချဲ့လိုက်တယ်။ အဲဒါမျိုးတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဟာ- ဒီလူ
ကတော့ မဟုတ်မခံဖြစ်တယ်။ သူတော့ ကြောက်ရတယ်ဆို အပြစ်ကို မ
ထုတ်ဖော်ရဲဘူးဆို တာလည်း အသင်းအဖွဲ့ထဲမှာ အဂတိ ၄-ပါး လိုက်
တာဖြစ်တာပဲ။ အဲဒီတော့ ဘယ်နေရာမျိုးမှာ ပဲ ဖြစ်ဖြစ် အဂတိ ၄-ပါး မ
လိုက်စားဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အမှန်တရားပေါ်မှာ ရပ်တည်ရမယ်လို့ ဒီ
လို ဆိုလိုတာနော်။

စည်းကမ်းဥပဒေဆိုတာ အသင်းအဖွဲ့တွေမှာ လည်း စည်းကမ်းဥပ
ဒေရှိတယ်။ နိုင်ငံတွေမှာ လည်း စည်းကမ်းဥပဒေရှိတယ်။ အဲဒီ တရားဥ
ပဒေအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးရမယ်လို့ ဒီလိုဆိုတာ။ ပိုက်ဆံပေးထားတဲ့
လူကျတော့ မီးနီဖြတ်လည်း မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်နေတယ်။ ပိုက်ဆံ
ပေးမထား ဘူး ဆိုရင်တော့ မီးဝါလေး ဖြတ်တာတောင်မှ ပဲ အရေးယူ
တယ်။ လုပ်တတ်တာတွေပြောပြတာပါ။ ဘယ်မှာ လုပ်တယ်တော့

မပြောပါဘူး။ အဲဒီလို လုပ်တတ်တာတွေရှိတဲ့ အကြောင်း ပြောပြတာ နော်။

အဲဒီတော့ နေရာတိုင်းမှာ ဆန္ဒာဂတိ၊ ဒေါသာဂတိ၊ ဘယာဂတိ၊ မောဟာဂတိ ဆိုတဲ့ အဂတိ တွေ လွှမ်းမိုးပြီး တကယ်ဥပဒေအတိုင်း မလုပ်လို့ ရှိရင် ဒါက ဆန္ဒ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဘယ လို့ ဆိုတဲ့ အကြောင်း ၄-မျိုးနဲ့ အကုသိုလ်လုပ်တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ပြောတာ။ အဲဒီလို အကုသိုလ် မလုပ် ပါနဲ့ တဲ့ ။ လုပ်ခဲ့လို့ ရှိရင် လဆုတ်ပက္ခမှာ ထွက်တဲ့ လ လို သူ့ရဲ့ ဂုဏ်သတင်းတွေဟာ ကျဆင်းသွားပါ လိမ့်မယ်တဲ့ ။ အကယ်၍ အဂတိ ၄-ပါး မလိုက်စားဘဲနဲ့ ဥပဒေနဲ့ အညီ ဆောင်ရွက်တယ်ဆိုလို့ ရှိရင်တဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ဂုဏ်သတင်းဟာ လဆန်းပိုင်းမှာ ထွက်တဲ့ လလို တဖြည်းဖြည်း ကြီးပွားလာပါလိမ့် မယ်တဲ့ ။ မြတ်စွာဘုရားက ဒီလိုဟောတာ နော်။ ဒါကလည်း အများ နဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေတဲ့ အရာမှာ အင်မတန်မှ အရေးကြီးတယ်။

အဲဒီမှာ နောက်တစ်ခုက ဘာလဲလို့ ဆိုလိုရှိရင် "စီးပွားပျက်စီးနိုင်တဲ့ အကြောင်းတရား ၆၄-မျိုး" ပဲ။ ရ,ထားတဲ့ စီးပွားတွေ၊ အလုပ်လုပ်ပြီး တော့ ရလို့ စုတဲ့ စီးပွားပဲဖြစ်စေ၊ အရောင်းအဝယ် လုပ်လို့ ရတဲ့ စီးပွားပဲဖြစ်စေ ကိုယ်ရလာတဲ့ စီးပွားဟာ ပျက်စီးသွားနိုင်တယ်။ အဲဒီ ပျက်စီးတယ် ဆိုတာလည်း အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်ဘူး တဲ့ ။ ကိုယ့်ရဲ့ လုပ်ရပ်ပေါ်မှာ မှီပြီး ပျက်စီးသွားနိုင်တဲ့ အဲဒီ ၆၄-မျိုးကို မလုပ်ပါနဲ့ ၊ ရှောင်ကြဉ်ပါလို့ မြတ်စွာဘုရားက ဒီလိုဟောတာ။

အဲဒီ ၆-မျိုးက နံပါတ် (၁)က သုရာမေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဌာနာ ဝေရမဏီ တဲ့ နော်။ အရက် သေစာ၊ ဘီယာ၊ မူးယစ်ဆေးဝါးတွေ သုံးစွဲတယ်။ အဲဒီသုံးစွဲမှုက စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်း အကြောင်းဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ။ ဒါ

ဟုတ်မဟုတ် လူတိုင်းလည်း သိတာပဲ။ ဒါတင်မကဘူး၊ နောက် လာလိမ့် မယ်။ စည်းစိမ်ပျက်တယ်ဆိုတာ ဒါက အရက်သေစာ သောက်စား မူးယစ်ဆေးတွေ အသုံး ချလို့ တဖြည်းဖြည်း ချမ်းသာတဲ့ လူလည်း မွဲသွားတတ်တာပဲပေါ့။ ဒီလိုမွဲတာ တစ်မျိုးတင် မကဘူး၊ မြတ်စွာဘုရားက ထပ်ချဲ့ပြီးတော့ ဟောသေးတယ်။ အခုတော့ ဒီဟာတစ်ခုကို မှတ်ထား။

"သုရာမေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ နယောဂေါ ဘောဂါနံ အပါယမုခံ" တဲ့ ။ ရလာတဲ့ စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့ ရဲ့ ပျက်စီးခြင်းအကြောင်းက ဘာလဲလို့ ဆိုရင် သုရာ ဆိုတဲ့ သေ၊ မေရယ ဆိုတဲ့ အရက်၊ မဇ္ဇ ဆိုတဲ့ မူးယစ်ဆေးဝါး၊ ပမာဒဋ္ဌာနာ အဲဒီအရာတွေအားလုံးဟာ မေ့လျော့ပေါ့တန်ခြင်းရဲ့ အကြောင်း ဖြစ်လို့ အဲဒီဘက်ကို လိုက်စားနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဟာ စီးပွားဥစ္စာပျက်တတ်တယ်တဲ့ ၊ ဒါက တစ်ခု။

နောက်တစ်ခုက "ဝိကာလဝိသိခါ စရိယာနယောဂေါ" တဲ့ ။ အချိန်မတော် အချိန်တော် လမ်းပေါ်ထွက်ပြီးတော့ သွားလေ့ရှိရင်လည်း ပျက်စီးတတ်တယ်တဲ့ ။ ဟုတ်တယ်လေ၊ လမ်းမှာ ဆိုတာ မှောင်ရိပ်ခိုမှုနဲ့ အဖမ်းခံရတယ်လေ။ ညထွက်တယ်ဆိုလို့ ရှိရင် ရဲနဲ့ တွေ့ရင် မှောင်ရိပ်ခိုလို့ ဆိုဖမ်းသွား ရော။ ဟိုလုပ် ဒီလုပ် လုပ်ရင်လည်း "ဒီလူက ညထွက်တယ်၊ ဒီလူပဲနေမှာ " ပစ္စည်းပျောက်ရင်လည်း သူ့ဆီရောက်လာမှာ နော်။ လက်ဆောင်တွေ အများကြီး သူ့ဆီရောက်လာမှာ ပဲ။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ညအချိန် အခါမဲ့ လမ်းပေါ်မထွက်ရဘူးတဲ့ ။ ထွက်တဲ့ အကျင့် မထားရဘူးလို့ ဒီလို ဆိုတယ်။

နောက်တစ်ခုက "သမဇ္ဇာဘိစရဏံ" တဲ့ ။ ဘယ်မှာ stage show ရှိတယ်။ ဘယ်မှာ ကပွဲရှိ တယ်။ ဘယ်မှာ ဘာရှိတယ်။ night club ရှိတယ်ဆို သွားချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ အဲဒီလို သွားတာဟာ လည်း

စီးပွားပျက်ခြင်းအကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ။ ဟုတ်တယ်လေ night club သွားလို့ ခုန တုန်းက ကုဋေရှစ်ဆယ် ကြွယ်ဝတဲ့ သူဌေးသားဟာ မွဲသွားတာပဲလေ။ ပန်းကုံးစွပ်လိုက်၊ ဆုချလိုက်၊ ပန်းကုံးစွပ်လိုက် ဆုချလိုက်၊ အပေါင်းအဖော်တွေ အရက်တိုက်လိုက်နဲ့ ဆို ပိုက်ဆံကုန်ရောပေါ့။ ပိုက်ဆံကုန်ခြင်းရဲ့ အကြောင်းတစ်ခုတဲ့ ။

နောက်တစ်ခုက ဘာတုန်းဆို "ဇုတပ္ပမာဒဋ္ဌာနာနုယောဂ" တဲ့ ။ က စားတာ၊ လောင်းကစား တာတွေ အများကြီး၊ ဗမာပြည်မှာ ကြားဖူးတယ်။ တိုက်တောင်ပေါင်ပြီးတော့ ချဲထိုးတယ်။ ၂-လုံးထိ ထိုးတယ်ဆိုတာ တကယ်နော်။ တိုက်ပေါ်က ဆင်းပေးလိုက်ရတဲ့ လူတွေရှိတယ်။ တိုက်ပါ ပေါင်ပြီး တော့ ထိုးတာ။ ချဲထိုးတာ။ အဲဒီလို ကစားနည်းမျိုးတွေပေါ့။ လောင်းကစားတွေပါလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဟာလည်း ပဲ ပထမတော့ရတယ်၊ နောက် ရှုံးတယ်ပေါ့၊ ရှုံးတော့ကုန်ရောနော်။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ဒါလည်း စီးပွားပျက်စီးခြင်းရဲ့ အကြောင်းတစ်ခုပဲတဲ့ ။

ဟော - နောက် နံပါတ် ၅-ကျတော့ ဘာတုန်းဆို "ပါပမိတ္တာနုယောဂေါ" တဲ့ ။ မကောင်းတဲ့ မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းတာတဲ့ ။ အဲဒီ မကောင်းတဲ့ မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းတာဟာလည်း စီးပွားပျက်ခြင်းရဲ့ အကြောင်းတရားပဲတဲ့ ။ လာတယ်လေ သူတို့ က "လာ၊သွားရအောင်" ဘယ်ခေါ် တုန်းဆို အရက်ဆိုင်ခေါ်တာ။ သောက်ဖော် သောက်ဖက်လို့ ခေါ်တာပေါ့။ အဲဒီဘက် ရောက်သွား တယ်။ သောက်ဖော် သောက်ဖက် က ကြံဖော်ကြံဖက်ဖြစ်လာတယ်။ ဘယ်နားကအိမ် သွားဖောက်ရ အောင်။ ဒါမျိုးတွေပေါ့။ ပါပမိတ္တာနဲ့ ဆိုရင် နောက်ဆုံးမှာ အရည်အချင်းရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် တောင်ပါပမိတ္တာနဲ့ ဆုံမိလို့ သူ့စကားနားထောင်ပြီးလုပ်မိရင် ပျက်စီးသွားတာပဲ။

အဇာတသတ်မင်းဟာ ဘုရင်ရဲ့ သားတော်လည်း ဖြစ်တယ်။ တကယ်ကတော့ သူဟာ အသိ ဉာဏ်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ပဲ။ မြတ်စွာဘုရား တရားနာလို့ ရှိရင် သောတာပန်ဖြစ်ရမယ့် အရည် အချင်းထိအောင် ရှိတယ်။ သို့သော် ဒေဝဒတ်စကားကို နားယောင်ပြီး အဖေကို သတ်မိတဲ့ အတွက် သူ့ရဲ့ အခြေအနေကောင်းတွေဟာ အကုန်လုံး ပျက်စီးသွားတယ်။ ပြင်လို့ မရတဲ့ အနေအထားထိ အောင် ရောက်သွားတယ်။ ဒီအခြေအနေထိအောင် ရောက်နိုင်တယ်လို့ ။ ဒါ အမြင့်ဆုံးအပြစ်ပဲနော်။ အမြင့်ဆုံး အပြစ်ပဲ။

အဖော်ရဲ့ သွေးဆောင်မှုကြောင့် ဒုက္ခရောက်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ လောကမှာ အများကြီးပဲ ရှိတယ်။ မကောင်းတဲ့ အဖော်နဲ့ သွားလာမိသည့်အတွက်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်သွားတာ။ ဒါလည်း အင်မတန်မှ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စ တစ်ခုပေါ့။ ဒါကြောင့်မို့ မိသားစုတွေမှာ ဆိုရင် ကိုယ့်သားသမီးတွေ ဒီမကောင်းတဲ့ လူနဲ့ မပေါင်းမိအောင် သတိထားနေကြရတာလေ။ အပေါင်းအသင်း မှားသွားမှာ ကိုစိုးရိမ်နေကြရတယ်။ အပေါင်းအသင်း မှားသွားလို့ ရှိရင် ကယ်တင်လို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး လေ။

ဟော နောက်ဆုံးတစ်ခုက "အာလသျှာနုယောဂေါ" တဲ့ ။ အပျင်းဖက်တာကလည်း စီးပွား ပျက်ခြင်းရဲ့ အကြောင်းပဲတဲ့ ။ လုပ်သင့်တာကိုလည်း တက်တက်ကြွကြွ လုပ်ရမယ်၊ သူများ ထက် ဦးဆောင်လုပ်ရမယ် ။

စင်္ကာပူနိုင်ငံ အခုလို ကြီးပွားတိုးတက် ချမ်းသာသွားတယ်ဆိုတာ လုံ့လ ဝီရိယနဲ့ လုပ်လို့ ရ တာ။ သူ့ဟာသူ အခြေအနေပေးလို့ ဖြစ်လာတာ မဟုတ်ဘူး ။ မြေကြီးက ရွှေသီးတဲ့ နိုင်ငံ မဟုတ်ဘူး ။ ရေတောင် ဝယ်

သောက်နေရတာ၊ ဘာဖြစ်လို့ ကြီးပွားတာတုန်းဆို စဉ်းစားကြည့်လေ။ စင်္ကာပူစံချိန် မဟုတ်ဘူး ၊ ဟောင်ကောင်စံချိန် ယူပြီးတော့ ဟောင်ကောင်နဲ့ ချိတ်ဆက်ထားတာလေ။ ကြီးပွား တိုးတက်မှုရှိအောင် အချိန်တောင် ဟောင်ကောင်စံချိန်နဲ့ ယူပြီးတော့ လုပ်ထားတယ်၊ အလုပ်ကြိုးစား တာ နော်။ ဒါ စင်္ကာပူနေတဲ့ လူတွေ ပိုသိမှာ ပေါ့။

အဲဒီလို လောကမှာ ကြီးပွားတိုးတက်တယ်ဆိုတာ အနေအထား ကောင်းရုံ တစ်ခုတည်းနဲ့ မဟုတ်ဘူး ။ ကြိုးစားအားထုတ်မှုပေါ်မှာ မူတည်တယ်တဲ့ ။ အဲဒီလို ဖြစ်အောင် ကြည့်ပါလား။ မလေးရှားနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရတော့ စင်္ကာပူကလည်း မလေးရှားရဲ့ state တစ်ခုပဲလေ။ အဲဒီထဲက ဒီနိုင်ငံခေါင်းဆောင်ဟာ ရေတောင်မှ သူများ ဆီကနေ ဝယ်သောက်နေရတဲ့ မပြည့်စုံတဲ့ အနေအထား ကနေပြီး ကြိုးစားအားထုတ်လိုက်တာ နေရာနဲ့ မညီမျှလောက်အောင် ကြီးပွားတိုးတက်မှု ရသွား တယ်။ တခြားနိုင်ငံတွေ ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ ရေနံထွက်လို့ ချမ်းသာတာတွေ ရှိတယ်လေ။ ဒီနားမှာ ကျွန်းပေါက်စလေးတွေက ရေနံထွက်လို့ ချမ်းသာတာ။ သဘာဝကပေးလို့ ချမ်းသာတာလေ။ စင်္ကာပူ ရေနံထွက်သလား မသိဘူး၊ မထွက်ဘူးနော်။ ကဲ - မထွက်ဘဲနဲ့ ကုန်းခေါင်ခေါင်ကနေပြီးတော့ ကြီးပွားချမ်းသာအောင် လုပ်တယ်ဆိုတာ ဒီ မပျင်းလို့ ပဲ။ တက်တက်ကြွကြွ ကြိုးစားအားထုတ်လိုက် လို့ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လောက် ထင်ရှားတုန်း။ ဘုရားသခင်က မ တာမှ မဟုတ်တာ။

ကိုယ်ကြိုးစားရင် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဗမာစကားကတော့ ပြောတော့ ပြောကြပါရဲ့ ။ "ကြိုးစား ရင် ဘုရားဖြစ်တယ်" တဲ့ ။ ဘုရားဖြစ်မှာ ကြောက်လို့ ဘယ်သူမှ မကြိုးစားဘူး။ အဲဒီ အဓိပ္ပာယ် ရောက်နေတယ် နော်။ ကြိုးစားရင် ဘုရားတောင် ဖြစ်တယ်လို့ တော့ ပြောကြတာပဲ။ သို့သော် ဘုရား မဖြစ်ချင်ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ မကြိုးစားဘူးပေါ့။

မြတ်စွာဘုရားက ကြည့် "အာလသျာနယောဂေါ" တဲ့ ၊
အပျင်းဖက်ပြီးတော့ မနေနဲ့ ၊ ကြိုးစား တဲ့ ။ နည်းလမ်းမျိုးစုံ ရှာကြံပြီး
ကြိုးစားအားထုတ်မယ်ဆိုလို့ ရှိရင်တဲ ဒီလောက နောင်လောက
အောင်မြင်နိုင်ပါတယ်တဲ့ ။ ဒါ "လောကဝိဇယကျင့်စဉ်" တွေပဲတဲ့ နော်။

အဲဒီတော့ ရှောင်ရမှာ တွေကို မြတ်စွာဘုရားက ရှေးဦးစွာ ရှင်းလင်း
ဖော်ပြထားတယ်။ ရှောင်ရမှာ တွေကို အသေးစိတ် နောက်ရက်မှာ
ထပ်ပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရားက ဟောဦးမယ်။ ဒါက ဘုရားဟောတဲ့ အ
တိုင်း နည်းနည်းပဲ ရှင်းပြတာနော်။

အေး - ဒါကြောင့်မို့လို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာရဲ့ အဆုံးအမအတိုင်း လိုက်နာကျ
င့်သုံးခြင်းဖြင့် လောကမှာ အောင်မြင်နိုင်တယ်လို့ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ "လောက
ဝိဇယ လမ်းစဉ်" အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်ကြပါ စေကုန်သတည်း။

သာဓု သာဓု သာဓု
